

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก “77”
ROMANTIC SHORT FILM DIRECTING “77”

นางสาวภูวิศา สิงหะ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก เรื่อง “77”
ROMANTIC SHORT FILM DIRECTING “77”

นางสาวภูวิศา สิงหะ
MS.POHVISA SINGHA

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้บนที่ออกเอกสารนี้ "ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ 6 มี.ค. 57
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
(อาจารย์เตือนฤดี รักใหม่)

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก เรื่อง “77”

ROMANTIC SHORT FILM DIRECTING “77”

ชื่อ	นางสาวภูวิศา สิงหะ
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และวิดีโอ
กลุ่มวิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2556
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์เตือนฤดี รักใหม่

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์การกำกับภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติก เรื่อง “77” ความเป็นมาเกิดจากการได้พบเห็นความรักความสัมพันธ์ของคนขับรถเมล์และกระเป๋ารถเมล์ที่ดำเนิน ไปบนรถโดยสาร ที่ดูแสนธรรมดา แต่มีความสุข คนทั้ง 2 ดูแลกันและกัน ไปตลอดเส้นทาง ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจที่จะศึกษามุมมองความรักที่เรียบง่ายของคนเหล่านี้ ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ทำให้ความรักเกิด มีความต้องการ หรือความคาดหวังอย่างไรในความสัมพันธ์ของตน เพื่อรับรู้ถึงความรักในอีกแง่มุมหนึ่งซึ่งไม่มีอะไรซับซ้อน ที่อาจให้ความสุขได้มากกว่าความรักแบบเทพนิยายที่คนส่วนมากฝันอยากจะมีในปัจจุบัน

ในภาพยนตร์จะถ่ายทอดเรื่องราวผ่านมุมมองของตัวละครหลักซึ่งเป็นกระเป๋ารถเมล์สาวผู้ลึกลับแล้วฝันอยากจะมีความรักที่พิเศษกว่าที่เป็นอยู่ มีอิทธิพลของสื่อ โทรทัศน์เป็นบรรยากาศของภาพยนตร์แทบทั้งเรื่องแสดงให้เห็นถึง การที่ตัวละครหลักให้ความสำคัญกับสิ่งที่อยู่ในโลกเสมือนมากกว่าโลกของความจริง

ใช้การเล่าเรื่องแนว สัจนิยม (Realism) เพื่อบอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นๆ ไม่ใช่เทคนิคทางการตัดต่อที่เร้าอารมณ์คนดู ข้าพเจ้าต้องการให้ผู้ชมซึมซับนิสัยและบุคลิกความ

ธรรมดาของตัวละครหลักเป็นไปอย่างเนิบนาบ ค่อยๆรับรู้ถึงความรักบางๆที่ค่อยๆเกิดขึ้นอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

กลุ่มเครือข่าย

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ทีมงานและนักแสดงทุกคน ที่มีส่วนร่วมในภาพยนตร์สั้นเรื่อง 77 ที่ช่วยเหลือในทุกขั้นตอน ตั้งแต่ก่อนถ่ายทำ จนงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

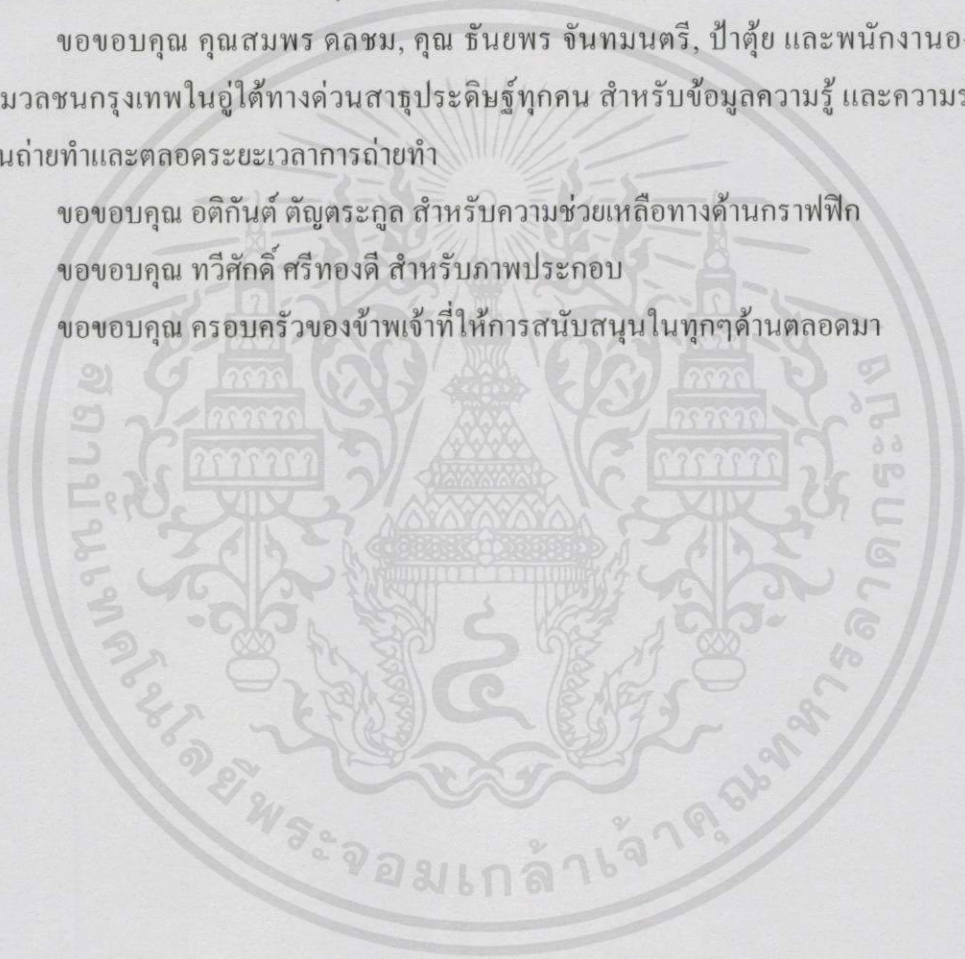
ขอขอบคุณ พี่แก้ม คนขับรถเมล์สาย 77 และสามี ที่ให้คำปรึกษา ให้ข้อมูลในการนำมาพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์ และให้ยืมชุดเครื่องแบบตลอดการถ่ายทำ

ขอขอบคุณ คุณสมพร ดลชม, คุณ รัชนพร จันทมนตรี, ป้าคู่ย์ และพนักงานองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพในอุ้งใต้ทางด่วนสารุประดิษฐ์ทุกคน สำหรับข้อมูลความรู้ และความร่วมมือ ทั้งก่อนถ่ายทำและตลอดระยะเวลาการถ่ายทำ

ขอขอบคุณ อติกันต์ ตัญตระกูล สำหรับความช่วยเหลือทางด้านกราฟฟิก

ขอขอบคุณ ทวีศักดิ์ ศรีทองดี สำหรับภาพประกอบ

ขอขอบคุณ ครอบครัวของข้าพเจ้าที่ให้การสนับสนุนในทุกๆด้านตลอดมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของ โครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
ลักษณะของโครงการ.....	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
2 การศึกษาข้อมูลเพื่อสร้างตัวละคร.....	4
ศึกษาแนวทางการทำภาพยนตร์ที่มีตอนจบแบบปลายเปิด.....	8
ตัวอย่างภาพยนตร์ที่มีตอนจบแบบปลายเปิด เรื่อง Life of Pi.....	9
ตัวอย่างภาพยนตร์ที่มีตอนจบแบบปลายเปิด เรื่อง Inception.....	10
ศึกษาการกำกับศิลป์ในภาพยนตร์ โรแมนติคเรื่อง Chunking Express	12
3 บทภาพยนตร์	17
แนวทางของบทภาพยนตร์	17
เรื่องย่อ	17
วิเคราะห์ตัวละคร	18
บทภาพยนตร์	19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
4 ขั้นตอนการทำงาน	37
Production Design.....	37
การคัดเลือกนักแสดง.....	38
การออกแบบเครื่องแต่งกาย.....	40
การถ่ายทำภาพยนตร์.....	44
BlockShot.....	50
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	51
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	53
ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	53
ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	54
ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	55
ผลสำรวจความเข้าใจจากผู้ชมภาพยนตร์.....	55
บรรณานุกรม.....	58
ภาคผนวก.....	60
ภาคผนวก ก ภาพตัวอย่างบางส่วนของภาพยนตร์.....	61
ภาคผนวก ข ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	65
ประวัติผู้เขียน.....	69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพตัวอย่างที่ 1 จากภาพยนตร์เรื่อง Life of Pi	10
2	ภาพตัวอย่างที่ 2 จากภาพยนตร์เรื่อง Life of Pi	10
3	ภาพตัวอย่างที่ 1 จากภาพยนตร์เรื่อง Inception	11
4	ภาพตัวอย่างที่ 2 จากภาพยนตร์เรื่อง Inception	11
5	ภาพตัวอย่างที่ 1 จากภาพยนตร์เรื่อง CHUNGKING EXPRESS	14
6	ภาพตัวอย่างที่ 2 จากภาพยนตร์เรื่อง CHUNGKING EXPRESS	14
7	ภาพตัวอย่างที่ 3 จากภาพยนตร์เรื่อง CHUNGKING EXPRESS	15
8	ภาพตัวอย่างที่ 4 จากภาพยนตร์เรื่อง CHUNGKING EXPRESS	15
9	ภาพตัวอย่าง Production Design จากภาพยนตร์เรื่อง 77	38
10	จอย สวมบทโดย ทศยวรรณ แจ่มกระจ่าง	39
11	โจ๊ก สวมบทโดยประเสริฐสุข เหมทานนท์	39
12	คอง สวมบทโดย พรธรรมาธิ บุญยธรรม	40
13	ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง 77 ชุดเครื่องแบบของจอย	41
14	ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง 77 ชุดอยู่บ้านชุดที่ 1 ของจอย	41
15	ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง 77 ชุดอยู่บ้านชุดที่ 2 ของจอย	42
16	ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง 77 ชุดอยู่บ้านชุดที่ 3 ของจอย	43
17	ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง 77 ชุดไปรเวทชุดที่ 1 ของโจ๊ก	43
18	ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง 77 ชุดไปรเวทชุดที่ 2 ของโจ๊ก	43
19	ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง 77 ชุดเครื่องแบบของคอง	44
20	ภายในอุโมงค์ใต้ทางด่วนสารูประดิษฐ์	46
21	ภายในแพลตฟอร์ม	47
22	ภายในร้าน AMP burgers	48
23	ร้านข้าวในตลาดสนามเป้า	49
24	Blockshot	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นเรื่อง 77 ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการได้พบเห็นความรักที่เรียบง่ายแต่มีความสุขของคนขับรถเมล์และกระเป๋ารถเมล์ ซึ่งบางครั้งมาในความสัมพันธ์แบบครอบครัวมีลูกนั่งไปด้วยตลอดทาง การที่ข้าพเจ้าได้เห็นรอยยิ้มของคนทั้ง 3 บทรถเมล์ที่ร้อนระอุ ทำให้ข้าพเจ้าได้รับรู้ถึงความรักที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเรียบง่ายและพอเพียง ซึ่งมีปัจจัยที่ทำให้เกิดความรักที่แตกต่างจากคนเมืองอย่างข้าพเจ้า ที่ความเหมาะสมในหลายๆด้านมีผลในการคัดเลือกความสัมพันธ์ เกิดเป็นคำถามตั้งต้นที่อยากถ่ายทอดผ่านภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ว่าความสุขที่เกิดจากความรัก แท้จริงแล้วคืออะไร

เนื้อหาในภาพยนตร์พูดถึงความรักธรรมดาในโลกความจริง เปรียบเทียบกับความรักที่เหมือนจะเป็นไปไม่ได้ ความรักในรูปแบบของเทพนิยายที่ทุกคนล้วนอยากมี โดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆในการเปรียบเทียบ มีการพูดถึงการเสกสื่อ โทรทัศน์ ที่มีผลต่อความคิดของคนในปัจจุบัน ทำให้คนอยากได้อยากมีในสิ่งที่ไกลตัว ความแตกต่างของชนชั้นทางสังคมที่นำไปสู่ทัศนคติและการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน

โดยมีวัตถุประสงค์ในการหาคำตอบในคำถามตอนต้นที่ว่า ความสุขที่แท้จริงที่เกิดจากความรักคืออะไร มีการดำเนินเรื่องที่เนิบช้า บทสนทนาไม่มีผลต่อการดำเนินเรื่องและการตัดต่อที่ไม่หวือหวา เพื่อให้รู้สึกถึงความเป็นธรรมชาติในการใช้ชีวิตประจำวันของตัวละคร โดยไม่ชี้นำความรู้สึกของคนดู ในภาพยนตร์สั้นจึงเลือกใช้ตอนจบแบบปลายเปิดเพื่อให้คนดูแต่ละคนได้คิดวิเคราะห์และหาคำตอบของตนเอง ตามทัศนคติและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- หา Location
 - ทำ Production design
 - คัดเลือกทีมงาน
 - หาอุปกรณ์ในการถ่ายทำ
 - กำหนดมุมกล้องในการถ่ายทำ (Block shot)
 - วางแผนการถ่ายทำ
6. Production - ถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการที่ได้กำหนดไว้
7. Post-Production - คัดเลือก Footage
- ตัดต่อโดยใช้โปรแกรม Premiere pro CS 5.5
 - คัดเลือกเพลงประกอบภาพยนตร์
 - ปรับโทนสีใน โปรแกรม Premiere pro CS 5.5
 - นำภาพยนตร์ต้นที่ผ่านการตัดต่อครั้งแรกไปฉายให้ผู้ชมบางส่วนดู เพื่อนำมาแก้ไข
 - แก้ไขภาพยนตร์ต้น โดยการตัดต่อ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ฝึกฝนการเขียนบทภาพยนตร์โรแมนติกที่มีตอนจบแบบปลายเปิด (open ending)
2. ฝึกฝนการกำกับภาพยนตร์สั้นแบบ Realism

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้า และวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาข้อมูลเพื่อการสร้างตัวละคร

กระเป่ารถเมล์ คือ พนักงานเก็บค่าโดยสารประจำทางบนรถเมล์ มีหน้าที่เก็บค่าโดยสาร และฉีกตั๋วตามระยะทาง หรือ ตามอัตราค่าตัวที่กำหนดไว้ จะอยู่บนรถเมล์ตั้งแต่ต้นสายจนสุดสาย ทำงานเป็นกะ กะละ 8 ชั่วโมง ในแต่ละอาทิตย์มีวันหยุด 1 วันสลับสับเปลี่ยนกันไป ในปัจจุบันคนที่ จะสมัครเป็นกระเป่ารถเมล์ได้ ต้องมีวุฒิขั้นต่ำมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมีอายุ 20 ปีขึ้นไป ในที่นี้ ข้าพเจ้าจะจงในการเก็บข้อมูลไปที่กรมขนส่งมวลชนกรุงเทพ หรือ ขสมก. สายที่ 77 ซึ่งมีอยู่จอด รถเมล์อยู่ที่ใต้ทางด่วนสาทรประดิษฐ์เป็นต้นสาย วิ่งผ่าน สาทร สีลม บางรัก ประตูนํ้า อนุสาวรีย์ชัย สมรภูมิ สะพานควาย และสุดสายที่หมอชิต เป็นสายรถเมล์ที่วิ่งผ่านในตัวเมือง ซึ่งเป็นโลเกชั่นหลัก ในหนังสือเรื่อง 77 หน่วยงาน ขสมก.ถือเป็นหน่วยงานราชการกึ่งรัฐวิสาหกิจ จึงมีสวัสดิการดูแล ครบถ้วน เช่น ค่าเล่าเรียนบุตรจนจบปริญญาตรี ค่ารักษาพยาบาล แม้กระทั่งค่าทำศพ เงินเดือนจะ สูงขึ้นทุกปีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับคุณภาพงานและคุณงามความดีที่ทำ การจับคู่กันของกระเป่า รถเมล์กับคนขับจะสับเปลี่ยนกันไปตามล๊อค หรือคิวที่ถูกกำหนดไว้ หรือถ้าใครมีความประสงค์จะ จับคู่กับใครเป็นพิเศษหรือไม่อยากคู่กับใครเป็นพิเศษก็สามารถเลือกได้เช่นกัน การฉีกตั๋วแต่ละใบ กระเป่ารถเมล์จะได้เปอร์เซ็นต์หน้าตัวใบละ 5 สตางค์ คนขับได้ 10 สตางค์ ไม่รวมกับเงินเดือน คนขับเงินเดือนเริ่มแรก 9000 บาท กระเป่ารถเมล์ 8000 บาท

สมร อิมรส หรือเรียกสั้นๆว่า พี่หมอน เป็นกระเป่ารถเมล์สาย 156 ที่โด่งดังใน อินเทอร์เน็ตจากคลิปกระเป่ารถเมล์อารมณ์ดี ที่ผู้โดยสารที่ยืนรอรถเมล์สายนี้นาน 3 ชั่วโมงได้ถ่าย ไว้ ในคลิปมีเนื้อความว่า ผู้โดยสารถามกระเป่ารถเมล์ว่าทำไมรถเมล์สายนี้ถึงมีน้อยและแต่ละครั้ง ต้องรอนานขนาดนี้ วันนี้อยู่มานาน 3 ชั่วโมงแล้ว รถเมล์สายอื่นผ่านไปสายละ 10 กว่าคันก็มี แต่ ใม่ว่ากรณิดูๆทั้งคืน อีกทั้งยังมีให้คิดแบบเงื่อนงำ และต้องร้องงอแงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ ทำไมเพียงมีรถสายนี้ผ่านไปแค่คันเดียว แล้วรอแต่ละครั้งไม่ต่ำกว่า 40 นาที เมื่อโดนผู้โดยสารต่อว่า กระเป่ารถเมล์อารมณ์ดีคันนี้ก็กลับไม่มีท่าทีหงุดหงิดให้เห็นเลย แต่ตอบกลับไปอย่างยิ้มแย้มและติด

ตกลงว่าวันนี้รอดติดมาก นี่ก็เพิ่งออกจากอุ้งเช่นกัน และถามคนในรถว่าใครขึ้นมาจากนวนินทร์บ้าง แลวนั้นรอดติดใหม่ และในคลิปยังเห็นความเป็นกันเองความเป็นห่วงเป็นใยผู้โดยสารคนอื่น พุดคุยหยอกล้อกันไประหว่างอัดคลิปอีกด้วย รวมถึงการแต่งตัวที่เป็นเอกลักษณ์เรียกได้ว่าแรงทีเดียวในหมู่กระเป๋ารถเมล์ด้วยกัน พี่หมอนทาปากแดงและมีการติดดอกไม้ไว้บนผม และหลังจากคลิปนี้เป็นที่โด่งดังเพราะกระแสแชร์ต่อกันในอินเทอร์เน็ต ก็มีสื่อแขนงต่างๆมากมายไปสัมภาษณ์พี่หมอน กระเป๋ารถเมล์อารมณ์ดีคนนี้ จากเว็บไซต์ของมติชน ได้ความว่า พี่หมอน ทำงานเป็นกระเป๋ารถเมล์มา 10 กว่าปีแล้ว เดิมเป็นคนจังหวัดหนองคายเมื่อเธอเห็นตัวเองปรากฏอยู่ใน คลิปแล้วมียอดคนดูเป็นหมื่น เธอย่อมตกใจเป็นธรรมดา แล้วเพื่อนก็บอกว่าพี่หมอน โคนแน่ๆ เพราะเธอแต่งตัวแรงและทาปากสีแดงแจ๊ด ซึ่งที่ผ่านมาเธอเคยโดนเรียกมาตำหนิเรื่องการแต่งตัว โดยเฉพาะการทาปากแดง แต่วันที่ถูกถ่ายคลิปเป็นวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นวันหยุด เธอจึงถือโอกาสแต่งตัวตามสไตล์ ซึ่งเธอบอกว่าการแต่งตัวแบบนี้จะทำให้ผู้โดยสารที่ยืนรอรถนานารู้สึกผ่อนคลาย และอารมณ์ดีตามไปด้วย เธอจึงคิดว่าการแต่งตัวสะดุดตาคนอื่น จะช่วยให้การทำงานมีความสุข แล้วก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ เธอเล่าว่า ตอนได้ดูคลิป กระแสที่ออกมาจะออกมาในแง่ลบ เพราะด้วยการแต่งตัว การพูดที่เสียงดังเหมือนตะโกน เธอบอกว่าเธอเป็นคนหูไม่ค่อยดีเวลาพูดจึงเหมือนตะโกน และไม่ได้รู้สึกว่าต้องต่อว่าน้องคนที่ถ่ายคลิป เพราะวันนี้รอดติดมากจริงๆ อาจเป็นเพราะพี่หมอนเจอเหตุการณ์ผู้โดยสารโวยวาย เพราะรถมาช้ามาเยอะ เธอจึงต้องหาวิธีทำให้พวกเขาใจเย็นลงด้วยอารมณ์ดีของเธอเอง ซึ่งก็มักจะได้ผลทุกครั้ง เธอบอกว่าเธอชอบเจอคนเขอะๆ ชอบให้มีผู้โดยสารเขอะๆ ทำให้อารมณ์ดีถ้าเราสนุกไปกับมัน แต่ถ้าช่วงไหนผู้โดยสารน้อย เขาก็จะนั่งเงียบ คิดอะไรไปเรื่อยเปื่อย เกรียนเปล่าๆ ชอบผู้โดยสารเขอะๆมากกว่า!

จรัส แซ่ลิ่ม ชายอายุ 55 ปี กระเป๋ารถเมล์ น้ำใจงามอาสาโบกรถและเลี้ยงหมาจรจัดมาก ถึง 20 ตัว ด้วยจิตอาสาโดยไม่หวังผลตอบแทน มีรายได้ทางเดียวจากการเป็นพนักงาน ขสมก. มีรายได้เดือนละ 28000 บาท แต่เมื่อถูกหักภาษีและค่าพาณิชเหลือเพียงหมื่นกว่าบาทซึ่งเมื่อหักค่าใช้จ่ายรายเดือน ทั้งค่าอาหารที่หมาแมวจรจัด ค่ากินอยู่ และภาระที่ต้องส่งเงินกลับบ้านให้แม่ซึ่งป่วยเป็นโรคเบาหวาน ก็จะเหลือเงินส่วนตัวให้ตัวเองใช้เพียงพันกว่าบาทเท่านั้น คุณลุงจรัสมีภรรยาและลูกอีก 5 คน อาศัยอยู่ในบ้านเล็กๆ ในชุมชนย่านรังสิต ในวันหนึ่งวันคุณลุงจะตื่นตั้งแต่ตี 5 ครึ่งเพื่อเตรียมตัวไปทำงาน ด้วยจักรยาน และขึ้นไปปฏิบัติหน้าที่เป็นกระเป๋ารถเมล์ในเวลา 7 โมง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น matichononline.com เปิดใจกระเป๋ารถเมล์อารมณ์ดีปะทะการผู้โดยสารโวยวายนาน ไม่
 สวแต่แรงส์ เผยเคล็ดลับสยบคนจู้จี้ [ออนไลน์], สืบค้น 4 ตุลาคม 2556. เข้าถึงได้จาก

http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1374028427&gpid=03&catid=03

ครึ่ง คุณลุงจาร์สทำงานด้วยความสุข หน้าตายิ้มแย้ม เป็นที่ชื่นชอบของผู้โดยสาร แลมยังพูดภาษาอังกฤษบอกทางชาวต่างชาติได้อีกด้วย คุณลุงบอกว่า เค้ายื่นรถโดยสารมาแล้ว เป็นหน้าที่เราที่จะรับใช้ผู้โดยสารให้ดีที่สุด จนได้รางวัลพนักงานดีเด่นมากมาย เวลาเลิกงานของคุณลุงคือ บ่าย 2 โมงครึ่ง จากนั้นคุณลุงจะขี่จักรยานคู่ใจกลับบ้าน และเตรียมตัวเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดตำรวจจราจร ออกมาโบกรถตอนเย็น ในช่วงที่รถติด การเป็นตำรวจเป็นความฝันของคุณลุงตั้งแต่เด็ก แต่เพราะมีวุฒิการศึกษาเพียงประถม 4 จึงทำให้ไม่สามารถเป็นตำรวจได้ พื้นที่ที่คุณลุงไปโบกรถก็จะเน้นชุมชน ที่พลุกพล่าน เช่น หน้าห้างสรรพสินค้าและหน้าตลาดต่างๆ ไม่เว้นแม้กระทั่งวันฝนตก คุณลุงบอกว่าถึงมันจะทำไปแล้วไม่ได้ค่าตอบแทน แต่คุณลุงก็มีความสุขที่ได้รับใช้ช่วยเหลือประชาชน ได้ทำประโยชน์ให้สังคมตรงนี้ แต่ที่ได้กลับมาส่วนมากจะเป็นรอยยิ้มจากประชาชน และน้ำใจเล็กๆน้อยๆ ไม่ว่าจะเป็นอาหารหรือขนมที่คนผ่านไปมาแถวนั้นหรือคนที่คุ้นเคยกับคุณลุง เพราะคุณลุงทำหน้าที่อาสาโบกรถมากกว่า 30 ปี เมื่อไปตามความเห็นจากภรรยาของคุณลุงจาร์ส ว่ารู้สึกอย่างไรกับสิ่งที่คุณลุงเป็นและทำอยู่ทุกวันนี้ ก็ได้คำตอบว่า เป็นห่วงคุณลุงอยู่เหมือนกัน เพราะบางทีต้องไปโบกรถตอนดึกๆ กลับมาก็ 5 โมง เทียงคืน บางคืนฝนตก หรือแม้วันที่ไม่สบาย เป็นไข้ก็ไปทำ โดยรถเฉี่ยวชนบ้างก็เคย แต่ก็รู้สึกภูมิใจที่สามีมองตนเป็นคนดีต่อสังคม ทำหน้าที่รับใช้ประชาชนโดยไม่หวังผลตอบแทน และยิ่งกว่านั้น มันเป็นความสุขของคุณลุงจาร์ส เองอีกด้วย และเมื่อถามคุณลุงว่า ทำงานหนักขนาดนี้ เวลาพักผ่อนก็น้อย อายุก็มากแล้ว ไม่เหนื่อยบ้างหรือ คิดว่าจะหยุดทำเมื่อไหร่ ก็ได้คำตอบว่า ไม่เหนื่อย เพราะทำไปแล้ว สิ่งที่ได้กลับมามันมีมากมาย มันมีความสุขที่ได้ทำ เลยไม่คิดว่าเป็นการเสียแรง เสียเวลา ไม่รู้สึกเหนื่อยเลยและคิดว่าจะไม่หยุดทำ จนกว่าจะหมดลมหายใจ²

พีแก้ม คนขับรถเมล์สาย 77 อายุ 34 ปี ทำงานเป็นคนขับรถเมล์มาประมาณ 10 ปี ก่อนหน้านี้ เคยทำงานเป็นแม่บ้านที่เยอรมัน และ เป็นแม่บ้านตามบริษัท พีแก้มบอกว่า พีแก้มเป็นคนขี้ขลาด เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯตั้งแต่อายุ 15 ปี ตอนแรกคิดว่าจะเข้ามาเที่ยวกับเพื่อน หลังจากปิดเทอม ตอนมัธยมศึกษาปีที่ 3 แต่ไปๆมาๆ กลับหลงแสงสีเงินไม่มีเงินค่ารถกลับบ้าน บวกกับพวก

²รายการVIP, วีไอพี VIP 26 สิงหาคม 2556 ลุงจาร์ส กระเป๋ารถเมล์ น้ำใจงาม [ออนไลน์], สืบค้น 4 ตุลาคม 2556. เข้าถึงได้จาก <http://www.rimnam.com/%E0%B8%A2%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%87/%E0%B8%A7%E0%B8%B5%E0%B9%84%E0%B8%AD%E0%B8%9E%E0%B8%B526%E0%B8%AA%E0%B8%8456.html>

เพื่อนๆที่เข้ามาด้วยกันชักชวนกันทำงานและอยู่กินที่กรุงเทพฯ เป็นเหตุให้พี่แก้ม ไม่ได้ไปรับวุฒิจบ ม.3 และทำงานอยู่กรุงเทพฯเรื่อยมา ทั้งงานบาร์เทนเดอร์ พนักงานต้อนรับ และแม่บ้าน อีกทั้ง งานที่เยอรมัน และสาเหตุที่พี่แก้มกลับมาประเทศไทย ก็เพราะ บอกว่าเบื่อ และคิดถึงบ้าน ตอนกลับมา กรุงเทพฯแรกๆก็ทำงานเป็นแม่บ้าน แต่ก็ได้ไม่นาน ก็มาเป็นกระเป่ารถเมล์ แล้วจึงเลื่อนขึ้นมาเป็นคนขับ พี่แก้มบอกว่างานที่อยู่บนรถเมล์เป็นงานที่แกมีความสุข และทำได้นานที่สุดเท่าที่เคยทำมา เพราะมีอิสระ และสนุก อีกทั้งยังได้อยู่ประเทศบ้านเกิด พี่แก้มมีลูกชาย 1 คน แต่ส่งกลับไปเรียนอยู่ที่ชัยภูมิ ตอนนี้พี่แก้มอาศัยอยู่กับแฟนใหม่ ที่แฟลตใกล้ๆกับอู่รถเมล์ ย่านพระราม 3 เป็นแฟลตที่ราคาถูกมาก ภายนอกดูซ่อมซ่อ แต่เมื่อได้เข้าไปในห้องของแก ก็พบกับเครื่องเล่นทีวีดีอย่างดี และชุดเครื่องเสียงขนาดใหญ่ เมื่อถามว่า ทำไมถึงต้องซื้อของดีขนาดนี้ ก็ได้คำตอบว่า แฟนของพี่แก้มเป็นคนชอบดูหนังและร้องคาราโอเกะ การมีเครื่องเสียงดีจึงเป็นสิ่งสำคัญ และที่น่าดีใจไปกว่านั้น แผ่นหนังทั้งหมด ไม่ว่าจะไทยหรือต่างชาติ ล้วนเป็นแผ่นแท้ทั้งสิ้น พี่แก้มบอกว่า แฟนแกชอบพูดว่า คนทำหน้าที่เสียเงินทำมาตั้งมาก ทำไมต้องไปอุดหนุนของโจรด้วย ข้าพเจ้าฟังแล้วก็สะอึกเบาๆ เพราะตัวเองเป็นคนทำหน้าที่ๆ ยังอดไม่ได้ที่จะสนับสนุนโจร ในบางครั้งบางที พี่แก้มถือว่าเป็นตัวอย่างและแรงบันดาลใจของคาแรกเตอร์ จอย ที่เป็นนางเอกของเรื่อง ได้มากที่สุดทีเดียว ด้วยความที่แก้มเป็นคนตรงๆ มั่นใจในตัวเอง มีความเป็นผู้ใหญ่ และโผงผางแบบเด็กๆ ไว้ใจคนง่าย และมีทัศนคติ หรือคำพูดบางคำที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดมุมมองใหม่ๆ ได้มากที่สุด อาทิเช่น วันหยุดของเขาเลือกที่จะขยักลูกขึ้นเป็นอาชีพเสริม ไม่เดินห้างเพราะคิดว่าเสียเวลา บอกว่าข้าพเจ้าโชคดีที่เป็นคนกรุงเทพฯ มีหน้าที่เรียนอย่างเดียว ไม่ต้องขวนขวายหาเงินเพื่อมาซื้อปัจจัย 4 ในการดำรงชีวิต และเมื่อถามว่าความรักคืออะไร ข้าพเจ้าได้คำตอบ ที่ต่างกับความคิดเริ่มแรกของข้าพเจ้า พี่แก้มบอกว่า แค้อยู่ด้วยกันดูแลกัน ก็พอแล้ว กับแฟนคนล่าสุด ก็ไม่ได้ผ่านการจีบ การดูใจด้วยซ้ำ แต่อยู่ก็เป็นแฟนอยู่ด้วยกันเลย เป็นความรักที่ต่างจากสังคมที่ข้าพเจ้าอยู่โดยสิ้นเชิง แล้วเมื่อถามว่า ความสุขหรือเป้าหมายในชีวิตคืออะไร ก็ได้คำตอบว่า อยากกลับไปเปิดร้านขายของชำที่บ้านเกิด อยู่กันพร้อมหน้าทั้งลูกและสามี เป็นความเรียบง่าย และความสุขที่ไม่สำเร็จรูป แต่ข้าพเจ้าคิดว่าบางที แค่นี้ก็พอเพียง สำหรับนิยามของคำว่าความสุข ที่ธรรมดาที่สุด แต่มีความสุขที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปข้อมูล

จากข้อมูลเบื้องต้นทำให้ข้าพเจ้านำมาพัฒนาเป็นบุคลิกของตัวละครหลัก ไม่ว่าจะ เป็น ความเรียบง่าย ใสซื่อ แต่อดทนและเข้มแข็ง ผ่านมุมมองชีวิตที่ต้องต่อสู้ จึงมีความเป็นผู้ใหญ่มากกว่าอายุ แบบคนต่างจังหวัด ในส่วนของสถานะทางการเงินพบว่า กระเป๋ารถเมล์และคนขับรถเมล์ไม่ได้เงินเสมอไป บางคนมีรายได้มากชนชั้นกลางด้วยซ้ำ แต่คนส่วนมากจะคิดว่าพวกเขาเป็นชนชั้นแรงงานไม่ได้ใช้ความรู้ในการประกอบอาชีพ คิดว่ากระเป๋ารถเมล์เป็นอาชีพที่ต่ำต้อย ไม่มีใครอยากเป็น ลำบาก แต่จากที่ข้าพเจ้าได้สัมภาษณ์พี่ๆ ในอุ้งรถเมล์ บางคนก็จบปริญญาตรี มีความรู้และรสนิยมส่วนตัว ทำให้บุคลิกภายนอกของตัวละครหลักไม่ได้ถูกกดให้ดูจนหรือน่าสงสาร แต่เป็นคนธรรมดาที่ใช้ชีวิตความเป็นอยู่สมฐานะ แต่จะมีความต้องการเล็กๆ ที่อยากมีความรักที่อยู่นอกวงสังคมที่เป็นอยู่ อยากมีชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ อันได้รับอิทธิพลมาจากสื่อที่พวกเขาเสพ และเข้าถึงได้ง่ายที่สุด ซึ่งก็คือสื่อ โทรทัศน์ หรือละครหลังข่าวช่องฟรีทีวี อันเป็นที่มาของเหตุจูงใจหลักของการตกหลุมรักที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ กระเป๋ารถเมล์และคนขับรถเมล์ส่วนมากมีบ้านเกิดอยู่ต่างจังหวัด วงสังคมที่มีอยู่จึงแคบ เมื่อทำงานอยู่ในเมืองหลวงจึงไม่ยากเลยที่จะเข้าใจซึ่งกันและกัน ความรักของพวกเขานั้นเกิดขึ้นได้ง่าย ส่วนหนึ่งอาจเกิดจากความเหงาและความใกล้ชิด ความรักของพวกเขาก็ไม่ได้ผ่านขั้นตอนการจีบ ไม่มีคำว่าแฟน การคบกันคือการอยู่กินกันแบบครอบครัว เรียนรู้ตัวตนของกันและกัน ทำให้เกิดความแตกต่างจากการเปรียบเทียบความรักและความสุขทั้ง 2 รูปแบบที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์

ศึกษาแนวทางการทำภาพยนตร์ที่มีตอนจบแบบปลายเปิด (open ending)

คำถามแบบปลายเปิด คือ คำถามที่ใช้เพื่อจูงใจให้มีการตอบสนองในวงกว้าง โดยถามหาความคิดเห็นหรือความรู้ในเชิงวิชาการในปัญหาใดปัญหาหนึ่ง การถามคำถามประเภทนี้สามารถถามได้ในหลายรูปแบบ โดยมีลักษณะคือ ไม่สามารถตอบได้ด้วยเพียงคำว่า ใช่หรือไม่, มักเริ่มต้นคำถามด้วย อะไร อย่างไร ทำไม โดยมากมีประโยชน์ คือ ทำให้รู้ความคิดเห็น(feedback)จากผู้ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามแบบปลายเปิดส่วนมากจะเป็นคำถามที่ต้องการค้นหาลงลึกเข้าไปในความรู้สึก ทักษะความคิด ความเชื่อและแรงจูงใจของผู้ตอบ³

ตัวอย่างภาพยนตร์ที่มีตอนจบแบบปลายเปิด (Open Ending)

Life of pi มีตอนจบปลายเปิดแบบชี้หน้าคนดูตามคำถาม 2 คำถาม ที่ทิ้งท้ายไว้ในตอนจบ กำกับภาพยนตร์โดย Ang Lee, บทภาพยนตร์โดย David Magee คัดแปลงมาจากหนังสือเรื่อง Life of Pi โดย Yan Martel

เนื้อเรื่องของ Life of Pi กล่าวถึง พาย เด็กหนุ่มคนหนึ่งที่เกิดอับปางกลางมหาสมุทรแปซิฟิก เขาเป็นผู้รอดชีวิตเพียงคนเดียว กับเสือเบงกอร์ ลิงอูรังอุตัง ม้าลาย และไฮยีนา การผจญภัยทั้งหมดที่เกิดขึ้นกลางมหาสมุทรนำพาเขาไปพบเรื่องราวน่าอัศจรรย์ต่างๆที่น้อยคนนักจะเชื่อ หนึ่งวันเวลาผ่านไป สัตว์ที่ร่วมทางมาด้วยเขาค่อยๆตายไปจนเหลือเพียง พายกับเสือเบงกอร์ เมื่อถึงฝั่ง และเสือเบงกอร์ก็เดินเข้าป่าหายไป เมื่อพายเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นกลางมหาสมุทรให้เจ้าหน้าที่ญี่ปุ่นผู้มาสืบค้นสาเหตุของการอับปางฟัง เจ้าหน้าที่ผู้นั้นกลับถามหาเรื่องราวที่ดูเป็นจริงมากกว่านี้ เพื่อนำกลับไปเขียนรายงาน พายเลยเล่าอีกเรื่องหนึ่งให้ฟัง โดยในเรื่องที่ 2 นี้ ไม่มีสัตว์อยู่บนเรือ ไม่มีสิ่งแปลกประหลาดน่าอัศจรรย์ที่ไม่มีใครเคยพบเห็นมาก่อน มีผู้ร่วมเดินทางกับพายเมื่อเรืออับปางลงคือ แม่ของพาย ชายผู้นับถือศาสนาพุทธ พ่อครัวคนโรค และพาย แต่ละคนจบชีวิตลงด้วยการเข่นฆ่าและอาการบาดเจ็บ แต่สิ่งที่เหมือนกันในทั้ง 2 เรื่อง คือ ไม่ได้กล่าวถึงสาเหตุการอับปางของเรือ และพายเป็นผู้รอดชีวิตคนเดียวบนเรือ โดยเรื่องทั้ง 2 ได้ตั้งคำถามกับคนดูในตอนท้าย ตามบทสนทนาของพายกับนักเขียนผู้ซึ่งมาหาพายที่บ้านเพื่อจะเอาเรื่องราวของพายไปเขียนว่า เมื่อเรื่องๆหนึ่งถูกเล่าต่อให้อีกคนฟัง เรื่องราวนั้นจะกลายเป็นเรื่องของคนอื่นคน มีสิทธิที่จะเชื่อ ตามความพอใจของบุคคลๆนั้น โดยพายเปรียบเทียบกับพระเจ้าในแต่ละศาสนา ไม่ว่าจะเป็น คริสต์ อิสลาม หรือฮินดู

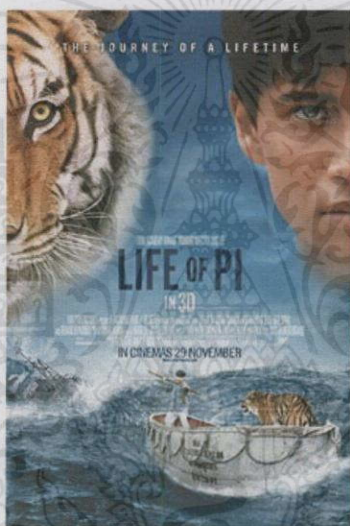
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ประเภทของคำถาม, ข้อมูลความรู้ การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ งานฝ่ายบุคคล

HR_HRM [ออนไลน์], สืบค้น 6 พฤษภาคม 2557. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaihrwork.com/%E0%B8%9B%>

ภาพที่ 1 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง Life of Pi

ที่มา : Movie Screencaps. Life of Pi (2012) [Online], Accessed 7 May 2014. Available from http://screenmusings.org/LifeOfPi/index_3.htm

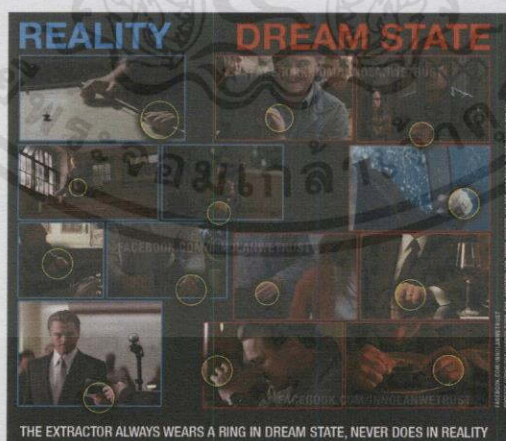
ภาพที่ 2 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง Life of Pi

ที่มา : Wikipedia, the free encyclopedia. Life of Pi (film) [Online], Accessed 7 May 2014. Available from [http://en.wikipedia.org/wiki/Life_of_Pi_\(film\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Life_of_Pi_(film))

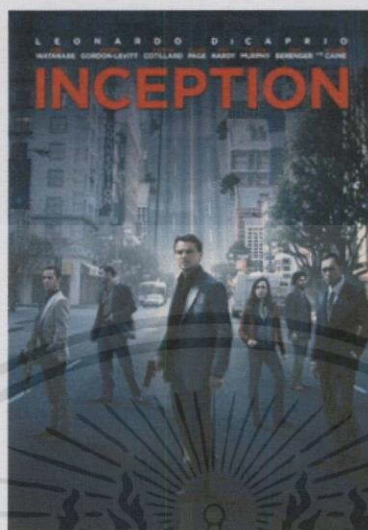
Inception ทำให้คนดูคิดว่าภาพยนตร์มีตอนจบแบบปลายเปิด แต่ความจริงเป็นปลายปิด
กำกับภาพยนตร์และเขียนบทโดย Christopher Nolan

ภาพยนตร์เรื่อง Inception กล่าวถึงคอบบี้พระเอกของเรื่องกับกลุ่มของเขาสามารถช่วงชิง
ความลับของเป้าหมายผ่านความฝันได้ เริ่มจากสร้างโลกแห่งความฝันขึ้นผ่านจินตนาการและ
เอกสารใบต่อยให้เป้าหมายเดิมเต็มรายละเอียดส่วนที่เหลือ ส่งผลให้เป้าหมายเชื่อว่าโลกแห่งความฝันที่ตน
ไม่ว่าการอยู่คือโลกความจริง จากนั้นจึงได้ลงมือจัดการสร้างสถานการณ์ โจรกรรมและสร้างฝันซ้อน
ฝัน จนกระทั่งลูกค้ำคนหนึ่งต้องการปลุกฝังความคิดใหม่แก่คนๆหนึ่งผู้เป็นทายาทของกลุ่ม

มหาอำนาจใหม่ของโลก ดังนั้นคอบบี้จึงต้องใช้วิธีการ Inception ซึ่งเป็นการสร้างฝันซ้อนฝันซ้อน ฝัน รวม 3 ชั้น ในการจะกระทำการ Inception จะต้องมี Totem คือสิ่งที่คอยแยกแยะตัวเราเองว่า กำลังฝันอยู่หรือไม่ หลังจากที่ภารกิจทั้งหมดเสร็จสิ้นลงแล้ว คอบบี้ก็ได้กลับบ้านที่สหรัฐอีกครั้ง เมื่อกลับถึงบ้าน เขาหลงมึนลูกข้าง Totem ของตนดูเพื่อทดสอบว่าเป็น โลกฝันหรือโลกจริง แต่ก็ผลไปหาลูกๆ ของตนเองโดยไม่สนใจว่ามันจะหยุดมึนหรือไม่ ทั้งนี้แล้วในตอนจบเราจะพบการ มึน Totem ลูกข้างที่กลายเป็นประเด็นที่ตั้งคำถามกับคนดูในตอนจบว่า คอบบี้ติดอยู่ในฝันหรือตื่น มาอยู่ในโลกความจริงกันแน่ จริงๆ แล้วถ้าสังเกตดีๆ จะมีคำตอบเดียวและเป็นเพียงการหลอกให้คน ดูสับสนของ โนแลน โดยหนึ่งทำให้เรารับรู้มาตลอดว่า ลูกข้าง คือ Totem ของมอลธรรยาของ พระเอก ที่คอบบี้เอามาใช้ แต่ที่เราอาจมองข้ามไปคือ Totem เดิมของคอบบี้อยู่ที่ไหน โดยโนแลน ไม่ได้บอกโดยตรงว่า Totem เดิมของคอบบี้คืออะไร แต่ให้คนดูสังเกตกันเอาเอง โดยเริ่มแรกต้อง พิจารณาจากกฎของ Totem ที่ห้ามใครที่ไม่ใช่เจ้าของจับ ซึ่งนั่นก็แปลว่า Totem ลูกข้างนั้นไม่ สามารถใช้ได้จริงเพราะว่าลูกข้างไม่ใช่ Totem ของคอบบี้มันเป็นของมอล ซึ่งคอบบี้ไปหยิบมัน ออกมาตอน Inception ครั้งแรกและแทบจะไม่มีอะไรเกี่ยวกับหนังเรื่องนี้เลย ในส่วนของ Totem ของพระเอกนั้นก็คือแหวนแต่งงาน รู้ได้จากว่าฉากหนึ่งในเรื่องคอบบี้พูดว่า 'In my dream we are still together' หมายความว่าในความฝันของเขา เขากับมอลยังแต่งงานกันอยู่ ทำให้ทุกครั้งที่อยู่ใน ฝันคอบบี้จะมีแหวนแต่งงานอยู่บนนิ้ว และในตอนสุดท้ายที่มึนลูกข้างเขาไม่ได้ใส่แหวนแต่งงาน อีกทั้งคำใบ้ที่บอกว่าตอนจบคอบบี้ตื่นแล้วจริงๆ สามารถดูได้จากลูกของคอบบี้ที่อายุเพิ่มขึ้น เพียงแต่โนแลนไม่ได้บอกเรื่องนี้กับเราโดยตรง แต่ให้เราได้ค้นหาคำตอบเอาเอง

เอกสารภาพที่ 3 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง Inception ษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ที่มา : Aliya McRaynolds. Cobbs ring is his totem never noticed this!!! [Online], Accessed 7 May 2014. Available from <http://www.pinterest.com/pin/489485053220420665/>

ภาพที่ 4 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง Inception

ที่มา : Freshsudan. [Inception](http://freshsudan.blogspot.com/2011/01/inception.html) [Online], Accessed 7 May 2014. Available from <http://freshsudan.blogspot.com/2011/01/inception.html>

สรุปข้อมูล

จากข้อมูลการจบแบบปลายเปิดในภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่อง พบว่า มีข้อแตกต่างกันอยู่ คือ เรื่องแรก Life of Pi มีการสรุปจบที่แบ่งเป็น 2 แบบให้คนดูนำไปตีความและเลือกบทสรุปของตนเอง ในส่วนของเรื่องที่ 2 ซึ่งข้าพเจ้าได้นำมาเป็นแนวทางในการเขียนบท คือเรื่อง Inception ทำให้คนดูคิดว่าตอนจบเป็นตอนจบแบบปลายเปิด แต่ถ้าผู้ชมได้สังเกตตามหลักฐานที่มีการบอกใบ้มาตลอดทั้งเรื่อง ซึ่งในที่นี้เป็นแหวนของตัวละครหลัก จะรู้ได้ว่าความจริงภาพยนตร์มีตอนจบแบบปลายปิด คือมีบทสรุปที่แน่นอน แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับคนดูว่าจะสามารถถอดรหัสของภาพยนตร์ที่ผู้กำกับต้องการจะสื่อสารได้ทั้งหมดหรือไม่

การกำกับศิลป์ในภาพยนตร์แนวรักโรแมนติกเรื่อง Chungking Express

การกำกับศิลป์ (Art Direction)

องค์ประกอบศิลป์โดยรวมในภาพยนตร์ ที่จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของภาพที่ถูกถ่ายทอดไปยังคนดู ประกอบด้วย Mood & tone, Production Design, การกำหนดสถานที่ถ่ายทำ, ไม่ว่าจะดีหรือไม่ดี ทั้งดิน อากาศ น้ำ ไฟ ให้ความรู้สึก และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ การจัดแสง และ การกำหนดมุมกล้อง

หนังเรื่องนี้จะถูกเล่าเรื่องโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน ส่วนแรกจะเป็นเรื่องของ 622 ผู้ซึ่งตั้งคำถามว่าอะไรในโลกนี้ที่ไม่มีวันหมดอายุ โดยเปรียบเทียบกับสัปดาห์ประท้วงที่แฟนเก่าของเค้าชอบกิน โดย 622 จะซื้อสัปดาห์ประท้วงกินทุกวัน จนกว่าแฟนเก่าของเค้าจะกลับมา แต่สุดท้ายแฟนเค้าก็ไม่กลับมา ในคืนก่อนวันเกิดของ 622 เค้าตัดสินใจกินสัปดาห์ประท้วงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยตั้งใจแล้วว่า หัวใจของเมย์ แฟนเก่า คงหมดอายุไปแล้ว แต่ในเช้าวันนั้น มีข้อความเข้ามาในเพจเจอร์ของ 622 ที่ไม่มีใครส่งมานาน เป็นข้อความอวยพรวันเกิดจากแฟนเก่า 662 เลยตั้งความหวังใหม่ว่า คำอวยพรของเธอ จะไม่มีวันหมดอายุ เหมือนสัปดาห์ประท้วง

ภาพที่ 5 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง CHUNGKING EXPRESS

ที่มา : thesitwells. [Hong Kong Film Festival \[Online\]](http://thesitwells.wordpress.com/2012/08/), Accessed 4 October 2013. Available from <http://thesitwells.wordpress.com/2012/08/>

ภาพที่ 6 ตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง CHUNGKING EXPRESS

ที่มา : Silent Volume. [A talkie courtesy TIFF Lightbox in Toronto \[Online\]](http://silent-volume.blogspot.com/2011/04/chungking-express-1994.html), Accessed 4 October 2013. Available from <http://silent-volume.blogspot.com/2011/04/chungking-express-1994.html>

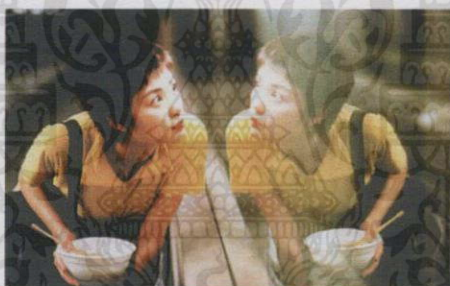
ส่วนที่ 2 จะเป็นเรื่องของ การแอบรักคนๆหนึ่ง 623 มาซื้อสลัดในแฟนเค้ากิน ทุกวันที่เอกสารร้านที่อาเฟยทำงานอยู่ อาเฟย แอบรัก 623 วันหนึ่งแฟนของ 623 มาที่ร้านเพื่อฝากกุญแจไว้ให้เพราะเลิกกันแล้ว แต่ 623 ไม่เอา อาเฟยเลยเก็บไว้และแอบเข้าไปดูแลทำความสะอาด ห้องจัดของในห้องให้ตลอด จนวันหนึ่งโดยจับได้ 623 เลยชวนอาเฟยไปเดท แต่อาเฟยไม่ได้ ไปตามนัด แต่ฝากตัว

เครื่องบินวันนี้ของปีหน้าไว้แทน เพราะอาเฟยไปเป็นแอร์โฮสเตสแล้ว พอปีหน้าอาเฟยกลับมา 623 ก็เลิกเป็นตำรวจแล้ว

ภาพที่ 7 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง CHUNGKING EXPRESS

ที่มา : Vincenzo Tagle. Wong kar-wai marathon : Chungking Express [Online], Accessed 4 October 2013. Available from <http://www.filmmisery.com/wong-kar-wai-marathon-chungking-express/>

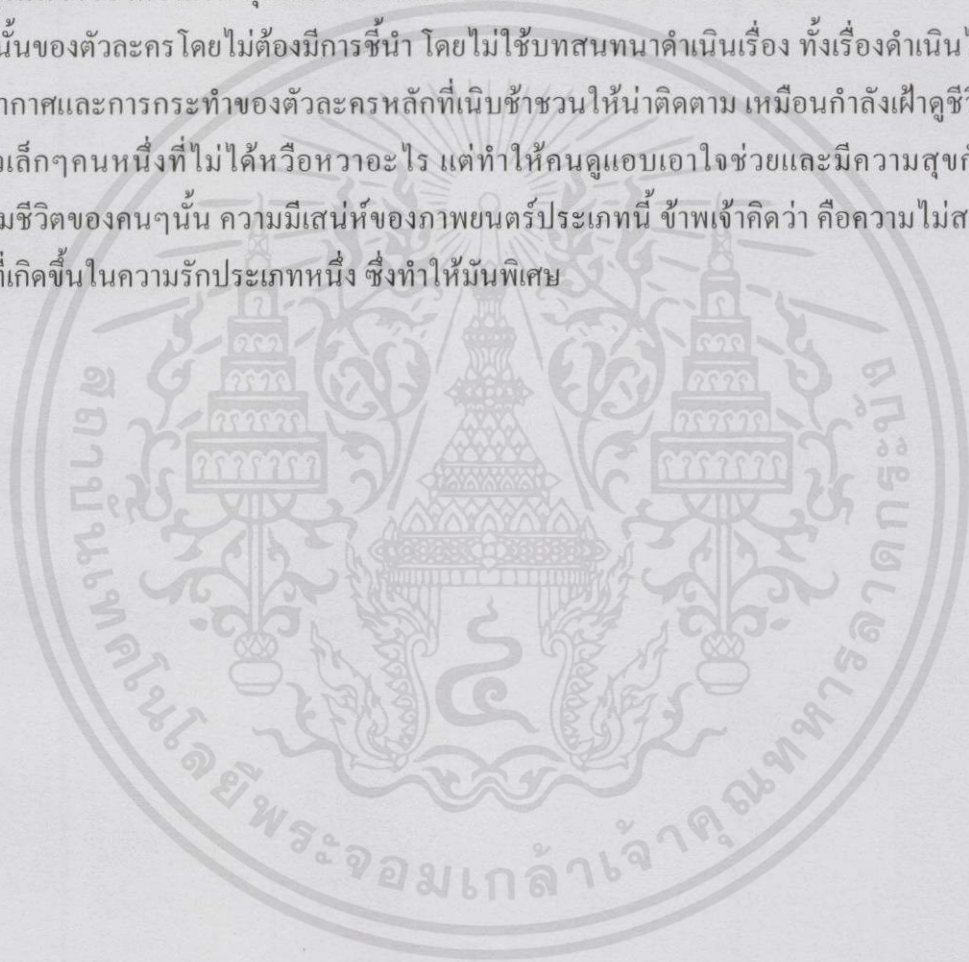
ภาพที่ 8 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง CHUNGKING EXPRESS

ที่มา : Artificial Eye. Chungking Express [Online], Accessed 4 October 2013. Available from <http://www.artificial-eye.com/film.php?dvd=ART401DVD&plugins&qt=true&wm=true>

สรุปข้อมูล

จากภาพยนตร์เรื่อง CHUNGKING EXPRESS มีการถ่ายทำที่ให้ความรู้สึกเหมือนมิวสิควิดีโอ มีการจับการสั่นไหวของภาพที่ช้ากว่าความเป็นจริง มุมกล้องตามความรู้สึกของตัวละคร ลื่นไหล ต่อเนื่อง โทนสีของภาพมีความอ่อนนุ่ม ชวนฝัน สีที่ใช้ในภาพยนตร์จัดอยู่ในโทนเย็น จัดแสงแบบ Low Key ซึ่งต่างจากหนังรักทั่วไปเพื่อให้เข้ากับบรรยากาศของเมืองหลวง และให้ Mood & Tone ในเรื่องไม่ขึ้นนำอารมณ์คนดูตามแบบฉบับหนังรักทั่วไปซึ่งมักมีโทนสีแบบอบอุ่น หรือ High Key มีบรรยากาศของชนชั้นกรรมมาชีพในเมืองหลวง มีบรรยากาศของการแอบรักซึ่งข้าพเจ้า

คิดว่าการจัดแสงและกำหนดโทนของภาพแบบนี้ ทำให้เกิดความลึกลับซ่อนเร้นความรู้สึกของตัวละคร ซึ่งเป็นบุคลิกของตัวละครนั้นๆ ด้วยเนื้อหาของภาพยนตร์เป็นมุมมองความรักที่ไม่จำเป็นต้องสมหวังและมีความสุขงามในตัวของมันเอง การกำหนดโทนภาพเช่นนี้เป็นการเน้นย้ำมุมมองด้านความรักที่ปรากฏในตัวภาพยนตร์ให้มีความชัดเจนมากขึ้นไปอีก คือ ความรักที่ไม่จำเป็นต้องสมหวังหรือเป็นไปตามสูตรสำเร็จเสมอไป แต่มุ่งเน้นที่ช่วงเวลาตัวละครเกิดความรู้สึกตกอยู่ในห้วงของความรัก มุมกล้องที่ไหลลื่นชวนฝัน ในบรรยากาศที่เหมือนจริงทำให้เราเข้าใจภาวนั้นของตัวละคร โดยไม่ต้องมีการชี้แนะ โดยไม่ใช่บทสนทนาดำเนินเรื่อง ทั้งเรื่องดำเนินไปด้วยบรรยากาศและการกระทำของตัวละครหลักที่เนิบช้าชวนให้น่าติดตาม เหมือนกำลังเฝ้าดูชีวิตของคนตัวเล็กๆ คนหนึ่งที่ไม่ได้หนีว้อหว่าอะไร แต่ทำให้คนดูแอบเอาใจช่วยและมีความสุขกับการติดตามชีวิตของคนๆ นั้น ความมีเสน่ห์ของภาพยนตร์ประเภทนี้ ข้าพเจ้าคิดว่า คือความไม่สมบูรณ์แบบที่เกิดขึ้นในความรักประเภทหนึ่ง ซึ่งทำให้มันพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

แนวทางของบทภาพยนตร์

ในภาพยนตร์เรื่อง “ 77 ” บทสนทนาแทบไม่มีบทบาทในการดำเนินเรื่องเลย แต่จะบอกรายละเอียด พื้นเพ หรือความรู้สึกของตัวละคร เพราะเหตุการณ์ในเรื่องเป็นเหตุการณ์ที่เกิดในห้วงเวลาสั้นๆ ที่ได้ม้ไปด้วความรู้สึก Mood&Tone ของภาพยนตร์จึงมีผลมากกว่าบทสนทนา

แก่นเรื่อง

บางทีคนเราชวนขวยหาความสุข จนลืมมองความสุขที่มีอยู่แล้วใกล้ตัว

โครงเรื่อง

ผู้หญิงคนหนึ่ง ที่บังเอิญได้มีปฏิสัมพันธ์กับคาราที่เธอเคยชอบในอดีต ทำให้เกิดห้วงแห่งการตกหลุมรัก และความสับสนระหว่างสิ่งที่เป็นจริงๆ กับสิ่งที่ฝันอยากให้เป็น

เรื่องย่อ

จอย กระเป๋ารถเมล์สาว ชาวร้อยเอ็ด เข้ามาทำงานที่กรุงเทพเพียงลำพัง มี คง คนขับรถเมล์คู่ใจ ผู้คอยดูแลเธออยู่ตลอด เดินไปส่งที่บ้าน คอยซื้ออะไรที่จอย ชอบ ให้ เช่น กล้วยแขก จนวันหนึ่ง โจ๊ก คาราคอ๊ပ် ที่เธอเคยชอบในอดีต บังเอิญขึ้นรถเมล์คันที่เธอเป็นกระเป๋ารถอยู่ โจ๊กทำกระเป๋าสตางค์ตก เป็นเหตุให้ทั้งคู่ได้เจอ และพูดคุยกันเป็นครั้งแรก โจ๊กเลี้ยงข้าวจอย เป็นครั้งแรกที่จอยจำได้ ว่าโจ๊กคือคาราวัยรุ่นคนนั้น ระหว่างกินข้าว โจ๊กเกิดปวดท้องกะทันหัน ทำให้จอยต้อง

พาโจ๊กขึ้นไปเข้าห้องน้ำที่แปลตของเธอ จอยหยิบหนังสือเล่มเก่าที่มีลายเซ็นของโจ๊กมาให้โจ๊กดู โจ๊กเลยรู้ว่าจอยเคยแอบชอบตนในอดีต ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ ดำเนินเรื่อยมาระยะหนึ่งและจอยเองก็มีความสุข โดยปราศจากสายตาของ คง ผู้ที่ยืนอยู่ห่างๆ โจ๊กมาหาจอยที่อุดร และที่แปลต โจ๊กซื้อที่เขียนบุรีแก้วมาให้จอย แทนที่ที่เขียนบุรีที่ทำจากขวดพลาสติกตัดครึ่ง จนวันหนึ่ง โจ๊กขาดการติดต่อไป และมาปรากฏตัวอีกที ที่หน้าประตูห้องของจอย โจ๊กเข้ามาให้ห้อง มานั่งข้างจอยที่โซฟา จอยเห็นโจ๊กในทีวี เนื้อหาของข่าวสารว่า โจ๊กกำลังจะกลับไปเป็นคาราตัง จอยได้ยินดังนั้น ในแทบจะทันที โจ๊กหายตัวไป จอยหาจนทั่ว ก็ไม่มี จากนั้นมีเสียงเคาะประตู ที่เขียนบุรีแก้วหายไป กลายเป็นที่เขียนบุรีขวดตัดคั้งเดิม คนที่เดินเข้ามาในห้อง เป็นชายผู้ถือถุงกล้วยแขก

วิเคราะห์ตัวละคร

จอย กระเป๋ารถเมล์ อายุ 24 ปี รูปร่าง ผอม สูงประมาณ 155-160 ซม. ผิวเหลือง ผมสั้นสีดำ ฐานะค่อนข้างยากจน เป็นลูกคนเดียว เป็นตัวละครหลักและเป็นตัวดำเนินเรื่อง จอยเดินทางเข้ากรุงเทพตอนอายุ 20 ปี หลังจากเรียนจบชั้นมัธยมปลายในตัวจังหวัด ที่บ้านของจอยรับจ้างทำนา ตอนเรียนจบจอยช่วยพ่อกับแม่ทำนามา 2 ปี จากนั้นจึงตัดสินใจเดินทางเข้ากรุงเทพ ตามคำบอกเล่าของเพื่อนที่มาทำงานเป็นแม่บ้าน ด้วยความที่จอยชอบดูละครทีวีและหลงใหลในตัวคาราเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว จอยจึงตัดสินใจเดินทางเข้ากรุงเทพ หลังจากทำงานแม่บ้านตามเพื่อนของเธอมาปีกว่า เธอก็เริ่มเบื่อหน่ายกับการอุดหนุนในบ้าน เงินเดือนที่ได้ก็น้อย เพื่อนของเพื่อนเธอซึ่งมีแฟนเป็นคนขับรถเมล์ จึงแนะนำเธอให้ไปลองสมัครเป็นกระเป๋ารถเมล์ ด้วยความที่จอยเป็นคนชอบเดินทาง รักการผจญภัย และเบื่องานแม่บ้านเต็มทน จอยเลยตัดสินใจไปสมัครเป็นกระเป๋ารถเมล์ และทำงานนั้นมาเป็นเวลา 3 ปีจอยเป็นผู้หญิงต่างจังหวัดธรรมดา ที่เข้ามาทำงานในกรุงเทพเพียงดำฟัง มีละครทีวี และบุรี เป็นเพื่อนแก้เหงายามเธออยู่คนเดียวในแปลตเล็กๆ จอยก็เหมือนผู้หญิงทั่วไป ที่ฝันอยากจะมีความรักและชีวิตที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ ขี้เหงา และอ่อนไหวง่ายกับสิ่งที่ผ่านเข้ามากระทบจิตใจ แต่ด้วยความที่เธอเป็นผู้หญิงตัวคนเดียว ตนคนเดียวที่อ่อนไหวของเธอ จึงมักถูกปิดบังเอาไว้ ด้วยความเงียบ ภายนอกเธอจึงดูเข้มแข็งและเป็นผู้ใหญ่

คง คนขับรถเมล์ อายุ 35 ปี เป็นคนจังหวัดโคราช พ่อของคงเป็นลูกจ้างในสวนผลไม้ ส่วนแม่รับข้าราชการครู เข้ามาทำงานในกรุงเทพตั้งแต่อายุ 20 ปี หาเลี้ยงตัวเองเรื่อยมาตั้งแต่งานรับจ้าง จัดสวน คงทำงานเป็นคนขับรถเมล์มา 10 ปีแล้ว คงเป็นคนใจเย็นมีนิสัยเป็นผู้ใหญ่ ใส่ใจคนรอบข้าง แต่ด้วยหน้าตาและฐานะทางสังคมที่ไม่ค่อยดีนัก จึงทำให้คงเป็นคนไม่มั่นใจในตัวเอง คงเป็นคนพูดน้อย และจริงจัง

โจ๊ก อายุ 27 ปี เป็นลูกชายคนเดียว พ่อทำอาชีพค้าขาย แม่เป็นแม่บ้าน เข้าโรงเรียนอินเตอร์ตั้งแต่เด็ก จบมหาวิทยาลัยทางด้านธุรกิจตอนอายุ 25 ปี อดีตเคยเป็นคาราเวียร์รุ่นที่โด่งดัง ตอนอายุประมาณ 14-16 ปี แต่เมื่อเวลาผ่านไป ด้วยอายุที่เพิ่มขึ้น กระแสนิยมของสังคม และคลื่นลูกใหม่ที่พุ่งขึ้นมาไม่เว้นแต่ละวัน ทำให้โจ๊กตกกระป๋อง ไม่มีงานแสดงเข้ามา บวกรับนิสัยที่เกเร และท่าม ตามภรรยาวัยรุ่นที่หาเงินได้เยอะ ตั้งแต่เด็ก ทำให้เสียนิสัย โจ๊ก ลึกลับแล้วเป็นคนมั่นใจในตัวเอง เข้ากับคนง่าย ชอบดื่มเหล้า มีนิสัยเสเพล ปัจจุบันถึงจะไม่มียานและเงินมาก เหมือนในอดีต แต่ก็ยังคงใช้ชีวิตและทำตัวคล้ายในอดีตอยู่ เพราะความเคยชิน และอึดตา ที่ยังจมน้ำไม่ลง

บทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์

เรื่อง 77

โดย ภูวิศา สิงหะ

ฉาก 1 Opening Scene

INT/DAY/รถเมย์สี่ศรีม-แดงสาย 77

จอยนั่งเหม่อมองออกไปนอกหน้าต่างจากส่วนหลังของรถเมย์ ผู้โดยสารทยอยขึ้นมาบนรถเพิ่มมากขึ้น จอยลุกขึ้น เดินมาเก็บเงินผู้โดยสาร แล้วมานั่งข้างคนขับ

ฉาก 2 แอบมอง

EXT/NIGHT/อุ้งรถเมย์พระราม 3

รถเมย์จอด จอยเก็บกระเป๋า เดินลงจากรถเมย์ คงมองตามจอยเดินผ่านหน้าต่าง ไปพักทายพวกกระเป๋าที่คนขับคนอื่นที่กำลังนั่งกินข้าวอยู่ที่โต๊ะ

ฉาก 3 เดินไปส่ง

EXT/NIGHT/ริมถนน-พลตจอย

จอยเดินถือถุงกับข้าวข้ามถนน คงเดินตามมาติดๆ จอยเดินเลี้ยวไปซื้อลูกชิ้น คงมองจอย จอยเอาผมทัดหู แล้วจิ้มลูกชิ้นในถุง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ โยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ขอสงวนสิทธิ์ในเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กง

เฮีย เอ็งอะ ผมยว ทิ่มหน้าทิ่มตาหมดแล้ว

ไม่รู้จักไปตัด

จอย

อะ? เออ เหรอ ยังไม่ได้ไปเลยอะพี่

จอยพูดขณะเคี้ยวลูกชิ้นอยู่ในปาก ตาเหลือบมองกง

ไม่หิวหรอ

กง

ยังอะ เอ็งกินไปเหอะ

ล่างเฟลตจอย จอยเดินเลียวขึ้นเฟลต โบกมือลากกง ล้วงกระเป๋าเดินต่อไปข้างหน้า

ฉาก4 จอยอยู่คนเดียว**INT/NIGHT/ห้องจอย**

จอยเดินเข้าไปในห้อง เอาถุงกับข้าววางบน โต๊ะ เปิดทีวี เดินไปเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดอยู่บ้าน ล้างหน้า กลับมานั่ง โซฟา เทน้ำในขวด ใส่แก้วที่วางอยู่บนโต๊ะ นั่งพัก เอาซองบุหรี่กับไฟแชคในกระเป๋า ออกมาวางบน โต๊ะข้างๆขวดตัดที่ทำเป็นที่เขี่ยบุหรี่ หยิบบุหรี่ ออกไปยืนดูทีวีระเบียง

ฉาก5 ตื่นไปทำงาน**INT/DAY/ห้องจอย**

เสียงนาฬิกาปลุกดัง

จอยปิดประตูห้อง บน โต๊ะมีงานที่ไม่ได้ล้างวางทิ้งไว้

ฉาก6 เจอโจ๊กบนรถเมล์ครั้งแรก**INT/DAY/รถเมล์สีครีมแดงสาย 77**

โจ๊กเดินขึ้นมาบนรถเมล์ จอยนั่งมองออกไปนอกหน้าต่าง โจ๊กหยิบกระเป๋าตั้งที่ใส่ไว้ในกระเป๋า หลังออกมา หยิบแบงค์ 100 ออกมาให้จอย จอยรับเงินมา ส่งตัวให้ และหยิบเงินทอน โจ๊กเห็นจอย

ยังไม่เดินไป เลยยกหน้าขึ้นมามองอีกครั้ง จอยจึงเดินไป โจ๊กหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาดู จอยเดินผ่าน โจ๊กกลับไปนั่งข้างคนขับที่เดิมรถเมล์จอด โจ๊กที่คุยโทรศัพท์อยู่เดินลงรถเมล์ไป แล้วเดินขึ้นมา

หน้าเคาน์เตอร์

ฉาก7 จอยเจอกระเป๋าดังค์

INT/DAY/รถเมล์สี่ครีม-แดงสาย 77,จอยอยู่ในอู่

รถเมล์จอดที่อู่ คงลงรถไปก่อน จอยเก็บกระเป๋าคำดังจะเดินลงรถเมล์ เห็นกระเป๋าดังค์ตกอยู่ที่หลังข้างเก้าอี้ใต้เบาะที่โຈິกนั้ง หยิบขึ้นมาดู เปิดในกระเป๋า เห็นรูปโຈິกในบัตรประชาชน คงเดินมาเรียกจากข้างล่างรถ

คง

จอย ทำไรอยู่อะ จะกลับเลยป่าว

จอย

อ้อ เออ แปปนึ่งพี เก็บของอยู่

จอยรีบเก็บกระเป๋าดังค์ใส่กระเป๋าลงจากรถเมล์ คงยืนรออยู่ข้างล่าง จอยเดินเอาใบเชคตัวกับกระบอกเก็บเงินไปให้นายท่า คงยืนสูบบุหรี่รออยู่ตรงข้างรถเมล์ ทั้ง2คนเดินออกจากอู่ไปด้วยกัน

ฉาก8 จอยเหม่อลอย

EXT/DAY/ริมถนน-แพลตฟอร์ม

คงเลยเดินตามมา จอยเหม่อลอย คงคุยด้วย ไม่ค่อยตอบ

คง

รีบไปจีเหรอเอ็ง เดินซะเร็ว

จอยไม่ตอบ

คง

เห้ย จอย กลัวว๊ายแจกยังขายอยู่เลย

จอยหันมามองคง

จอย

เออ ขี้จะไหลแล้วเนี่ย

คง

เฮ้ย จริงงะ

จอย

ตกลง จะซื้อก็ซื้อดีพี

คงหยุดช็อคกลัวว๊ายแจก 2 ถุง จอยหยุดรอ แล้วทั้ง 2 คนก็เดินต่อ คงกินกลัวว๊ายแจก ทั้ง 2คนเดินมาถึงหน้าแพลตฟอร์ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาติให้นำไปทำประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จอย

เจอกันที่

จอยกำลังจะเดินขึ้นแพลตฟอร์ม

กง

เฮ้ย จอย

กงยื่นถุงกล้วยแขกอีกถุงให้

กง

เอ็งเก็บไว้กิน ชีเส็จแล้วกงหิว

จอย

ฮ่า ขอขอบคุณค่า

จอยเดินมารับถุงกล้วยแขก แล้วเดินกลับขึ้นแพลตฟอร์ม กงยื่นมองตามจนจอยลับไป แล้วเดินถือถุงกล้วยแขกของตัวเอง เดินต่อ

ฉาก 9 จอยตัดสินใจโทรหาโจ๊ก

INT/DAY/ห้องจอย

จอยเข้ามาในห้อง วางกระเป๋าและถุงกล้วยแขกไว้บนโซฟา แล้วนั่งลง หยิบกระเป๋าตั้งค์โจ๊กมาเปิดดู หยิบบัตรประชาชน โจ๊กออกมาดู พลิกไปพลิกมา วางไว้ข้างๆ แล้วเปิดดูอย่างอื่น เจอนามบัตรเก่าซึ่งมีเบอร์โทรศัพท์ จอยหยิบมือถือในกระเป๋า กดเบอร์โทรหาโจ๊ก

เสียงรอสาย

โจ๊ก

ฮัลโหล

จอย

คุณ... ประเสริฐสุข รีเปล่าคะ

โจ๊ก

ครับ จากไหนครับ

จอย

เมื่อกี้ คุณทำกระเป๋าตั้งค์ตกไว้บนรถเมล์รีเปล่าคะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โจ๊ก

เฮียช เอออ เฮียช คุณ

จอยยกโทรศัพท์ออกจากหูเล็กน้อย เมื่อโจ๊กพูดเสียงดังขึ้น

ฮัลโหลฯ แล้วตอนนี้คุณอยู่แถวไหนครับ เดียวผมรีบไปเอา

จอย

เอ่อ.... อยู่แฟลตพระราม 3 ค่ะ ถ้านั่งสาย 77 มา

ลงที่อยู่ แล้วเดินต่อมาหน่อยก็ถึง

โจ๊ก

อ้อ โอเคครับ เดียวผมนั่งแท็กซี่ไปเลย ขอบคุณมากนะครับ

โจ๊กพูดจบก็วางโทรศัพท์ไปทันที จอยวางโทรศัพท์ไว้คู่กับกระเป๋าตั้งค์โจ๊กบนโซฟา เปิดกระเป๋าตั้งค์โจ๊กดูอีกรอบ เห็นโจ๊กมีเงินอยู่ 5000 พลิกไปมาดูบัตรต่างๆ มองรูปในบัตรประชาชน คิดว่าหน้าคุ้นๆ จอยดูนาฬิกาบนทีวี เดินไปที่ตู้เสื้อผ้า ในตู้ไม่ค่อยมีเสื้อผ้าดีๆ เหลือจอยเลยเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดอยู่บ้าน โยนชุดกระเป๋าธมเมิ้ลใส่ตะกร้า แล้วหยิบตะกร้าผ้าเข้าไปซักในห้องน้ำ แะผ้าเอาไว้จอยออกจากห้องน้ำ เช็ดมือ เดินไปสูบบุหรี่ข้างหน้าต่าง มองกระเป๋าตั้งค์โจ๊กที่วางอยู่บนเตียง ซักพักโทรศัพท์จอยดังจอย รับโทรศัพท์

จอย

ฮัลโหล ค่ะ ไซ้ค่ะ ค่ะ เดียวออกไปค่ะ

โยนบุหรี่ใส่ที่เขี่ยขูดตัด หยิบของใส่กระเป๋าถือ แล้วเดินออกจากห้องไป

ฉาก10 จอยเอากระเป๋าตั้งค์ไปคืน

EXT/DAY(เย็น)/ชอยแฟลต

จอยเดินมาหาโจ๊ก โจ๊กยื่นรอกันหลัง มองซ้ายมองขวา อยู่หน้าแฟลต

จอย

คุณคะ

จอยยื่นกระเป๋าตั้งค์ให้

โจ๊กยิ้ม และยื่นมือออกไปรับ

โจ๊ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ขอบคุณครับ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ลีเก็งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โจ๊กเปิดกระเป๋าตั้งค์ดู หยิบเงินออกมาให้จอย 500

อะ ผมให้ คนดีๆ เดียวนี้หายาก

จอย

ไม่เป็นไรหรอกค่ะ คุณเก็บไว้เถอะ

โจ๊กทำหน้าง ยิ้มๆ แต่ก็ไม่เข่าชี้ เก็บเงินใส่กระเป๋า

โจ๊ก

งั้นก็ ขอบคุณมากนะคะ

โจ๊กเดินหันหลังออกไป

ฉาก11 เดินตามมาทำไม (ต่อเนื่อง)

EXT/DAY(เย็น)/หน้าร้านข้าวริมถนน

โจ๊กเห็นจอยเดินตามมา เลยหันกลับไปถาม

โจ๊ก

อ้าว คุณ จะ ไปไหนอะ

จอยทำหน้างๆ

จอย

กินข้าว

โจ๊ก

ร้านนี้เหรอ

โจ๊กหันหน้าไปทางร้านข้าวข้างถนน แล้วหันกลับมายิ้มให้จอย

เดี๋ยวเลย

ฉาก12 จอยกับโจ๊กกินข้าวด้วยกัน

EXT/DAY(เย็น)/ร้านข้าวริมทาง

จอยตักข้าวเข้าปากคำใหญ่ โจ๊กมองจอยกิน แล้วลงมือกินข้าวจานตัวเองกินไปครึ่งจาน จอยดูหน้าจากแก้ว มองหน้าโจ๊ก

จอย

พี่โจ๊ก!

โจ๊กเงยหน้าขึ้นมาจากจานข้าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อะไร

จอยยิ้ม

จอย

เฮ้ยพี่ คารานี่หว่า

โจ๊กยังค่อยๆกินข้าว เคี้ยวเอื้องๆ เหลือบตามองจอย

เป็นไงบ้างอะพี่ เป็นคารอะ

โจ๊ก

ก็ดี เรื่อยๆอะ

จอยพยักหน้า กินข้าวงานตัวเอง จนเกือบหมดอย่างรวดเร็ว โจ๊กวางช้อนทุกอย่างที่กินไปไม่ถึงครึ่ง มองจอย
กิน

จอย

ทำไมอะ ไม่อร่อยเหรอ

โจ๊กอ้อๆอึ้งๆ หันไปถามเด็กเสิร์ฟ

โจ๊ก

น้อง แถวนี้อมีห้องน้ำมัยะ

เด็กเสิร์ฟที่ถือจานข้าวอยู่กึ่ง สายหัว ยังไม่ทันตอบ จอยอึ้ง

จอย

ร้านแบบนี้จะไปมีได้ไงพี่

โจ๊กมองจอยแล้วพยักหน้า คิ้วขมวดนิดๆ มองไปรอบๆ

จอย

ปวดมากเหรอ

โจ๊ก

เออดี เมื่อกี้ก็รีบมา

จอย

เดินไหวมั๊ย ใช้ห้องน้ำเราก็ได้ แพลตใกล้ๆเนี่ย

โจ๊ก

เฮ้ย จะดีเหรอ

จอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
แล้วแต่

ไม่ทำการบิดาทั้งสิ้น อธิษฐานให้มีแต่คุณประโยชน์ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โจ๊กวางเงินบนโต๊ะ 100 บาท แล้วลุกขึ้นยื่นเงินนำหน้าไป

โจ๊ก

เฮ้า ห้องน้ำอะ

จอยรีบควคน้ำและเดินตามไป

ฉาก13 โจ๊กรู้สึกดีที่จอยเป็นแฟนคลับ

INT/NIGHT/ห้องจอย

จอยยืนตากผ้าอยู่ที่ระเบียงนอกห้อง จอยตากผ้าเสร็จ กำลังเดินเข้ามาในห้อง พร้อมเดินไปรินน้ำใส่แก้วที่อยู่บนโต๊ะ โจ๊กออกมาจากห้องน้ำ

จอย

กินน้ำมัย

จอยนั่งลงบนโซฟา รินน้ำให้โจ๊ก โจ๊กเอาคอเสื้อเช็ดหน้า พักหน้าแล้วเดินมานั่งที่โซฟา จอยเลื่อนแก้วน้ำไปให้ที่ขอบโต๊ะ โกลี่ๆ โจ๊กยกแก้วขึ้นดื่ม

โจ๊ก

ไม่ไหวเลยอะ ท้องไส้ไม่ค่อยดี

จอยหยิบซองบุหรีในกระเป๋าหยิบออกมา หยิบบุหรีออกมาตัวนึง

จอย

อ้อ เอายาแก้ท้องเสียมัยพี

โจ๊ก

คุณบุหรีด้วยหรือเรา

จอยเหลือบตาขึ้นมามองโจ๊ก แล้วพักหน้า

จอย

อ้อ

โจ๊กหยิบซองบุหรีบนโต๊ะมาดู จอยจุกบุหรี

จอย

ทำไม

โจ๊ก

ขอนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โจ๊กหยิบบุหรีมาสูบ แล้วออกไปยื่นดูรูปภาพตรงผนังข้างตู้เย็น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โจ๊ก

อยู่คนเดียวหรือ

จอย

ถามทำไม

โจ๊ก

เปล้า

จอยวางบุหรีไว้บน โต๊ะ แล้วเดินไปรื้อกองนิตยสารเก่าใต้ทีวี โจ๊กเดินมานั่งที่โซฟา จอยเปิดคาถุ 2-3 เล่ม ก็ส่งให้โจ๊กดูเล่มหนึ่ง โจ๊กวางบุหรีไว้บน โต๊ะข้างๆบุหรีจอย แล้วหยิบนิตยสารมาเปิดดู จอยหันหน้ามามองโจ๊กซึ่งกำลังเปิดหน้าหนังสือดู โจ๊กเห็นเป็นรูปตัวเองตอนวัยรุ่น มีลายเซนกำกับไว้ เขียนว่า ให้จอย โจ๊กหัวเราะหึหึ เงยหน้ามองจอย

โจ๊ก

ชื่อจอยหรือ ชอบเราก็ไม่บอก

จอย

นานแล้ว ตอนนั้นใครๆก็ชอบพี่

โจ๊ก

เราเขียนให้เธอที่ไหนอะ

จอย

ร้อยเอ็ด

โจ๊ก

อ้อ โอห 10 กว่าปีแล้วนะ

เป็นคนร้อยเอ็ดหรือ

จอย

อ้อ ไม่เล่นละครแล้วหรือ

โจ๊กหยิบบุหรีขึ้นมาสูบอีกครั้ง แล้วดับลงในขวด

โจ๊กมองหน้าจอย

โจ๊กยิ้ม หัวเราะหึหึ เอนตัวมาข้างหน้า แล้วมองนาฬิกาบนทีวี เป็นเวลา 4 ทุ่ม

โจ๊ก

กินเบียร์เป็นมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก14 ไปกินร้านอื่นดีกว่า

EXT/NIGHT/หน้าร้านข้าวริมทาง

จอยกับโจ๊กเดินมาตามถนน จอยหยุดตรงร้านข้าวร้านเดิม โจ๊กหยุดตาม หันกลับมามองหน้าจอย

โจ๊ก

โอโห ไม่เอา

โจ๊กปฏิเสธแล้วกวักมือเรียกจอยไป จอยหัวเราะแล้วเดินตามไป ชักพังกี่มาหยุดอยู่ริมถนน มีร้านอาหารกึ่งบาร์ที่ดูดีขึ้นมาหน่อย โจ๊กหยุดเดิน จอยที่เดินตามมาหยุดมองตาม

โจ๊ก

เฮ้ย ที่นี่แหละ น่าจะโอเคกว่าเมื่อกี้นะ

จอยส่ายหน้า แต่โจ๊กก็เดินเข้าไปในร้านแล้ว จอยเลยจำใจเดินตามมา

ฉาก15 จอยกับโจ๊กนั่งกินเบียร์กันในบาร์

INT/NIGHT/บาร์

โจ๊กนั่งอยู่ที่โต๊ะก่อนแล้ว จอยมานั่งที่หลัง โจ๊กก้มดูเมนู จอยมองไปรอบๆ โจ๊กเงยหน้าขึ้นมามองจอย จอยมองโจ๊กกลับ พนักงานเสิร์ฟเดินมารับออร์เดอร์

โจ๊ก

เอา ไฮเนเกน ขวดนี้

แล้วก็..... สเติ้กเนื้อสัน มีเดียมนะ

โจ๊กหันไปมองจอย

โจ๊ก

กินไร

จอยเงยบ ยังจ้องดูเมนูชักพังกแล้วเงยหน้ามอง โจ๊ก ก็ขมวด

โจ๊กหันไปพูดกับพนักงานเสิร์ฟ

จิ้นเพิ่ม ไฮเนเกน เป็น 2 ครับ

แค่นี้ครับ

จอยทำท่าจะพูดอะไร

ทำไมอะ ไม่กินเบียร์หรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

จอย

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปล่า มันแพง

โจ๊ก

โธ่ ยังไม่ถึง 500 ที่เราจะให้เธอตอนแรกเลย

จอยถอนหายใจ

โจ๊กมองไปรอบๆ

จอย

ทำเป็นมีดั่งค์ แล้วมานั่งรถเมล์ร้อนนๆทำไม

จอยมองไปรอบๆตาม

พนักงานเอาเบียร์มาเสิร์ฟ

จอยยกเบียร์ขึ้นดื่ม

โจ๊ก
 รดหายอะดิ
 จอย
 ทำของหายบ่อยนะ
 แล้วทำไมไม่นั่งแท็กซี่ล่ะ
 โจ๊ก
 เออ แท็กซี่ แม่งก็ กวนตีน
 จอย
 ฮ่า ตีนะ กระเป๋ารถเมล์ไม่กวนตีน
 โจ๊ก
 กวน
 จอย
 เออ ไม่ค่อยเห็นพีโนทิว นานแล้วเนอะ

โจ๊ก

อือ ช่วงหลังๆไม่ค่อยได้เล่นนะ

โจ๊กยกเบียร์ขึ้นดื่ม

บทมันไม่ค่อยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โจ๊ก

กินด้วยกันดิ

จอย

น่าเสียดายนะ

โจ๊กหั่นเนื้อเป็นชิ้นเล็กๆครึ่งชิ้น แล้วตักใส่ในงานจอย

โจ๊ก

ลองกินดู

โจ๊กตักเนื้ออีกครั้งนึงใส่งานตัวเอง จอยเอาส้อมจิ้มเนื้อในงานตัวเอง เข้าปาก โจ๊กเงยหน้าขึ้นมามอง

จอย

เสื่อร้องไห้ร่อยกว่า

โจ๊กหัวเราะ

ฉาก16 หน้าบาร์

EXT/NIGHT/บาร์

โจ๊กนั่งสูบบุหรี่อยู่หน้าร้านคนเดียว ไฟในร้านและนอกร้านปิด จอยเดินตามออกมาข้างๆ

โจ๊ก

เป็นไรอะ อาหารไม่อร่อยหรือ

จอย

เปล่า

โจ๊กลุกขึ้น ทิ้งก้นบุหรี่ เหยียบดับ แล้วเดินต่อ จอยลุกเดินตามไป ทั้ง2 เดินคู่กัน บนถนน จอยมองหน้าโจ๊ก

ฉาก17 แยกย้าย

EXT/NIGHT/หน้าแฟลต

โจ๊กเดินมาส่งจอยที่หน้าแฟลต

โจ๊ก

ขอบคุณนะ กระจ่างจังอะ

จอย

เลี้ยงข้าวจนคุ้มแล้วมั้ง

โจ๊ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น "ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและข้อมูลอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
เดี่ยวเราข้าม ไปขึ้นแท็กซี่ฝั่งนู้นอะ

จอย

อ้อ อย่าไปทำของหายไว้ที่ไหนอีกล่ะ

คนดีๆเดี๋ยวนี้หายาก

โจ๊กพยักหน้า เดินข้ามถนน

โจ๊ก

เจอกัน นื่องจอย 77

จอยมองดูโจ๊กข้ามถนนไป แล้วตัวเองก็เดินกลับทางเข้าแฟลตที่เดินมาตอนแรก

ฉาก18 คงเรียกจอย จอยสะดุ้ง

INT/DAY/รถเมล์ครีม-แดงสาย 77,อุรุเมธ

คง

จอย จอย ลงมากินข้าวมา

คงเรียกจอยพร้อมกับเอามือทูปที่รถเมล์จากข้างนอกรถ

จอยสะดุ้ง แล้วเก็บของเดินลงจากรถเมล์

จอยเดินลงจากรถเมล์กำลังจะเดินไปหาคงซึ่งอยู่ที่โต๊ะกินข้าว พร้อมกับกระเป๋าคอมพิวเตอร์และคนขับคนอื่น
เสียงโทรศัพท์ที่จอยดัง จอยรับ โทรศัพท์

โจ๊ก

จอย

จอย

เจียบไปพักนึง ทำหน้างๆ

ที่โจ๊กเหรอ

โจ๊ก

อ้อ เราอยู่หลังห้องน้ำอะ

จอย

ห๊ะ?

จอยมองหาโจ๊ก โจ๊กวางโทรศัพท์ไป แล้วเดินไปหาโจ๊ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก19 โจ๊กอยู่หลังห้องน้ำ

INT/DAY/ห้องน้ำหลังอุ้งธมมัล

จอยเดินไปหลังห้องน้ำ เห็น โจ๊กนั่งสูบบุหรี่อยู่ จอยยิ้มแล้วเดินเข้าไปหา

จอย

มาทำอะไรอะพี่

โจ๊กที่นั่งอยู่ยกหน้าขึ้นมา

โจ๊ก

พอดีมาทำธุระแถวนี้ แล้วมันยังไม่ถึงเวลาอะ
เลยไม่รู้จะไปไหน

จอย

อ้อ นึกว่าทำอะไรหายอีก

โจ๊กยื่นขวดน้ำของตัวเองให้จอย จอยทำหน้างงๆ แต่ก็รับขวดมา

จอยดื่มน้ำ แล้วนั่งลงข้างๆโจ๊ก วางขวดน้ำไว้ข้างๆ

จอย

ไปกินข้าวด้วยกันดี เดี่ยวเราต้องรีบ ไปออกกรธอีกรอบอะ

โจ๊กดูนาฬิกาข้อมือ

โจ๊ก

ไม่เป็นไร เราเพิ่งกินมาอะ เดี่ยวต้องไปธุระต่อแล้ว

จอย

แล้วแต่

จอยเดินมาที่โต๊ะกินข้าว หันหลังกลับไปมองโจ๊กเป็นระยะ โจ๊กโบกมือมาให้

ฉาก20 โจ๊กมาหาที่ห้อง

INT/NIGHT/ห้องจอย

จอยเปิดประตูห้องออกมา โจ๊กยืนถือถุงกับข้าว อยู่หน้าประตู โจ๊กเดินผ่านจอยเข้าไปในห้อง จอย

เดินตามเข้ามา โจ๊กวางกับข้าวไว้บน โต๊ะนั่งลงที่โซฟา เริ่มแกะถุงกับข้าว จอยไปหยิบจานชามที่ตาก

ไว้ในห้องน้ำมานั่งข้างๆที่โซฟา ทั้ง2คนช่วยกันจัดสำรับอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โจ๊ก

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
เป็นกระเป๋ารถมดคันนี้หนีน้อยนะ

จอยยิ้ม พูดขณะยังจัดสำรับอาหารอยู่

จอย

ก็นิดหน่อยแหละ คนมันต้องกินต้องใช้

จอยหยิบรีโมทมาเปิดทีวี ในทีวีมีละครตอน 2 ทุ่มครึ่ง

จอยดักกับราคาข้าวแล้วถือกิน ส่วน โจ้กวางจานไว้กับโต๊ะแล้วค่อยๆดัก

โจ้

หนูกะหรือ

จอย

อ้อ คิดเลยแหละ

โจ้

เราเล่น เรายังไม่ดูเลย

จอยหันหน้ามามอง โจ้

จอย

แล้วแต่

โจ้กวางช้อนส้อมหยิบที่เขี่ยบุหรีขวดตัดไปทิ้งขยะ จอยมองตามแบบงงๆ

จอย

เข้า ทิ้งทำไมอะ เพิ่งเปลี่ยนใหม่ไปเองนะ

โจ้กเดินกลับมา แล้วหยิบที่เขี่ยบุหรีทำจากแก้วจากถุงที่วางบน โต๊ะตอนแรก วางแทนที่เขี่ยบุหรีอันเดิม แล้วกลับมานั่งที่โซฟา

โจ้

จะได้ไม่ต้องเปลี่ยนบ่อยๆ

โจ้กหยิบบุหรีมาโบโรขึ้นมา แล้วจุดมันด้วยชิปไปสี่ทองรุ่นเก่า จอยวางจานข้าวลงบน โต๊ะ คิมน้ำ แล้วจะหยิบบุหรีของตัวเองที่อยู่ในกระเป๋าถือข้างๆ ขึ้นสูบบ้าง แต่โจ้กยื่นบุหรีของตัวเองให้ จอยรับมา งงๆ แล้วหยิบเข้าปาก โจ้กจุดชิปไปให้ แล้วเอนหลังนั่งฟังบนเก้าอี้โซฟา

โจ้

ลองดู

จอย

แล้ว พี่มาทำธุระอะไรแถวนี้อะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
หลังหลังหนอยคิ

จอยงงๆ แต่ก็หันหลังไปช้าๆ โจ้กค่อยๆนวดหลังให้จอย

ฉาก21 ตื่นเข้ามาไม่เห็นโจ๊ก

INT/DAY/ห้องจอย

จอยนั่งหลับอยู่บนโซฟา โจ๊กหายไป งานชมสำหรับกับข้าวก็ถูกล้างไว้เรียบร้อย ที่เข็มนาฬิกาหายไป แต่จอยไม่ได้สังเกต จอยยิ้ม หยิบหมอนบนโซฟามากอด แล้วนอนลงบนโซฟา แล้วหยิบนิตยสารที่มีรูปโจ๊กขึ้นมาดู จอยดูนาฬิกาบนทีวี บอกเวลาว่าสายแล้ว จอยรีบลุกเดินไปหยิบเสื้อผ้าในตู้ หยิบกระเป๋าถือ แล้วเดินออกจากห้องไป

ฉาก22 โทรหาโจ๊กไม่ติด

EXT/DAY/รถเมล์ครีม-แดงสาย 77

จอยเหม่อมองออกไปนอกหน้าต่างจากข้างๆที่นั่งคนขับ ที่ๆเคยเดินผ่านกับ โจ๊ก แล้วลุกขึ้นมาเก็บตัวเสร็จกำลังเดินมาที่นั่งริมหน้าต่างอีกฝั่งหนึ่ง ตรงข้ามกับที่โจ๊กเคยนั่ง หยิบมือถือในกระเป๋ากางเกง กดหาเบอร์โจ๊กที่โทรมาเมื่อวาน จอยกดเมมเบอร์โจ๊กแล้วโทรออก เป็นเบอร์ที่ปิดใช้ไปแล้ว จอยโทรไม่ติด จอยลองโทรอีกครั้งก็เป็นเช่นเดิม ผู้โดยสารขึ้นมาบนรถเมล์มากขึ้น จอยเลยต้องลุกไปเก็บเงิน คงคอยเหลือบมองจอยในกระจกมองหลังเป็นระยะ

ฉาก23 ไม่ต้องไปส่งหรือกลง เรามิธุระ

EXT/NIGHT/ริมถนน

จอยกำลังเดินออกจากอู่

กง

เฮ้ย เอ็ง เอ็ง จอย

จอยหยุดแล้วหันกลับมา คงรีบเดินมาหาจอย

กง

ไปไหนอะ

จอย

อ้อ วันนี้หนูมิธุระอะพี่

กง

ทำไรอะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จอย

แถวนี่แหละ

กง

อ้อ เออ ไปดิ แปปนี่ง เดียวไปเป็นเพื่อน

จอย

ไม่เป็นไรหรอก ใกล้เคียง

จอยหยิบโทรศัพท์ออกมาดู คงมองตาม

จอย

งั้นหนูไปก่อนนะ

เจอกันพรุ่งนี้พี่

จอยพูดเสร็จก็เดินออกไป

ฉาก 24 ไปหาโจ๊กที่บาร์

EXT-INT/NIGHT/บาร์

จอยเดินไปหน้าบาร์ที่เคยนั่งกับโจ๊ก ยืนมองอยู่หน้าร้าน ช่างร้านก็ไม่มีโจ๊ก จอยเดินผ่านไป แล้วชักพิกก็เดินกลับมา นั่งอยู่หน้าร้าน แล้วก็เข้าไปนั่งในร้าน โต๊ะเยื้องๆกับ โต๊ะเดิม ที่เคยนั่งกับโจ๊ก แต่วันนี้โต๊ะนั้นมีคนนั่งอยู่แล้ว พนักงานเดินมารับออเดอร์ จอยดูเมนู ไปหยุดที่เบียร์ คิดอยู่ซักพัก ก็สั่งเบียร์แบบที่เคยกินกับโจ๊ก พร้อมกับซื้บเมนู

จอย

เอา อันนี้ละ ที่ 90 บาท

พนักงานจดลงไปกระดาษ และยื่นรอกอยู่ซักครู่ จอยก็ดูเมนู แล้วมองไปทางอื่น

พนักงาน

แค่นี้ละคะ

จอย

ค่ะ

พนักงานเอาเบียร์มาเสิร์ฟ จอยหยิบมือถือขึ้นมาวางไว้บนโต๊ะ โทรหาโจ๊กอีกครั้ง ก็ยังติดต่อไม่ได้ จอยมองไปมองมา นั่งรอกอยู่นาน จนลูกค้าเริ่มจะหมดร้าน เบียร์ที่สั่งก็หมดไปนานแล้ว จอยดูราคาเบียร์ในเมนูอีกครั้ง เปิดกระเป๋าตังค์ นับเงินที่มีทั้ง เหรียญ และแบงค์ย่อย วางเงินไว้บนโต๊ะ แล้ว

ออกจากร้านมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
จอยจุกหูรีสูบหน้าร้าน มองไปถนนฝั่งตรงข้ามตรงที่แยกกับโจ๊กวันนั้น อีกมือหนึ่งกดโทรศัพท์
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลเบื้องหน้า และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
เบอร์ยังคงติดต่อไม่ได้

ฉาก 25 โจ๊กในทีวี

INT/NIGHT/ห้องจอย

จอยนั่งดูทีวีอยู่ในห้อง เปลี่ยนช่องไปมาอยู่พักนึง มีเสียงเคาะประตู จอยจึงเดินไปเปิด ทำหน้างัว
 ขมวด เหมือนจะร้องไห้ โจ๊กเดินเข้ามาในห้อง นั่งลงที่โซฟา จุกบุหรี่ปู จอยเดินมาขึ้นอยู่ข้างหน้า
 โจ๊ก

จอย

พี่หายไปไหนมานะ โทรศัพท์เสียเหรอ คิดต่อไม่ได้เลย

โจ๊กเงิบ จอยเดินมานั่งข้างๆ สิบบุรี่ที่โจ๊กวางไว้บนโต๊ะ

จอย

ไม่คิดจะพูดอะไรบ้างเลยหรือ

ในทีวีมีข่าวโจ๊ก ให้สัมภาษณ์ว่ากำลังจะกลับม้าง

ผู้สื่อข่าว

คัมแบค อย่างยิ่งใหญ่ โจ๊ก ประเสริฐสุข ดาราวัยทีนที่เคยสร้างความ

สื่อฮา

ภาพหนึ่งดังเก่าๆที่โจ๊กเคยเล่น เรื่องเดียวกับในหนังสือของจอย

ผู้สื่อข่าว

มากมายในอดีต ตอนนี้กลับมาในขนาดหนุ่มใหญ่ ในหนังจอเงินที่

กำลัง

เป็นที่จับตามองในขณะนี้ เราไปฟังเสียงจากคุณโจ๊ก กันสดๆเลยละ

ภาพโจ๊กให้สัมภาษณ์ในทีวี จอยนั่งดูตาเขม็งแล้วหันมามองโจ๊ก โจ๊กหายไปจากห้องแล้ว จอยเดิน
 ไปหาในห้องน้ำ ที่ระเบียง เปิดประตูห้องไปก็ไม่เจอ บุหรี่ในมือจอยยังไหม้อยู่ จอยเพิ่งสังเกต จะไป
 เชี่ยลงที่เชี่ยบุหรี่ปบน โต๊ะก็หายไปไม่เจอ จอยหาได้โต๊ะ บนชั้นวางของก็ไม่มี จอยวางบุหรี่ปที่ไหม้ใกล้จะ
 หมดมวนไว้ที่ขอบโต๊ะ แล้วหาในชั้นวางของ รื้อของออกมาและทั่วห้อง จอยได้ยินเสียงเคาะประตู
 จอยหันไปทางประตู คนที่เปิดเข้ามาใกล้เป็นคง มือแดงเพราะยื่นเคาะประตูนาน ยืนหอบอยู่ จอ
 ยยิ้ม ที่เชี่ยบุหรี่ปจุดดับอันเก่ากลับมาวางอยู่บน โต๊ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-production)

Production Design

การออกแบบงานสร้างในส่วนนี้ มีกระบวนการทำงานที่มีบทบาทต่อภาพลักษณ์โดยรวมของภาพยนตร์ เป้าหมายของการออกแบบงานสร้างคือ ทำให้เกิดความสมจริง ถูกต้อง น่าเชื่อถือ รายละเอียดขององค์ประกอบต่างๆ ภายในบรรยากาศนั้นๆ จะมีผลต่อรูปร่างและประวัติของตัวละครขึ้นมา เช่น ลักษณะของสถาปัตยกรรม ข้าวของเครื่องใช้ เสื้อผ้า สภาพภูมิอากาศฯ จะต้องคัดเลือกองค์ประกอบอย่างมีเหตุมีผล ไม่ขัดต่อความเป็นไปได้ การสร้างอารมณ์และบรรยากาศของหนัง เช่น ความโรแมนติก ความหวาดวิตก ห่อเหี่ยว สิ้นหวัง ความสับสนวุ่นวาย ความเหงาอ้างว้างเดียวดาย จึงจำเป็นต้องตีความบทบาทภาพยนตร์ให้ชัดเจนว่าหนังควรถูกห่อหุ้มไว้ด้วยอารมณ์และบรรยากาศใด และที่สุดแล้วการออกแบบงานสร้างจะต้องมีความสวยงามในเชิงทัศนศิลป์ด้วย¹

การออกแบบงานสร้างหลักๆของภาพยนตร์เรื่อง 77 มีแค่โลเคชั่นเดียว ที่ต้องออกแบบห้องตามบุคลิกของตัวละครหลัก (จอย) เนื่องจากจอยเป็นคนชอบคูทีวี ชอบดารา จึงใช้เวลาส่วนมากหน้าทีวีเป็นบริเวณที่มีการใช้งานบ่อยที่สุดภายในห้อง จึงต้องมีของอำนวยความสะดวกเกือบทุกอย่างอยู่หน้าทีวี เช่น กระจาดทิชชู หมอน มีหนังสือละครอยู่ได้ทีวีจำนวนมาก และด้วยความที่จอยเป็นคนช่างฝัน ชอบผจญภัย จึงออกแบบให้มีโปสเตอร์รูปทะเลใบใหญ่ติดอยู่เป็นฉากหลัง ทำให้โทนสีของทั้งห้องเป็นสีฟ้า ซึ่งคล้ายกับแสงที่สะท้อนออกมาจากทีวี ภาพจากภาพยนตร์สั้นเรื่อง 77

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะวิธีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹ ashita, PRODUCTION DESIGN การออกแบบงานสร้าง ตอนที่ 1 [ออนไลน์], สืบค้น

ภาพที่ 9 ภาพตัวอย่าง Production Design จากภาพยนตร์เรื่อง 77

การคัดเลือกนักแสดง (Casting)

ตัวละครที่ 1 จอย สวมบท โดย ทศวรรษณ แจ่มกระจ่าง นักแสดงนำฝ่ายหญิง ข้าพเจ้าต้องการคนที่ดูดีสำหรับกระเป่ารถเมล์ ไม่สวยมาก แต่มีเสน่ห์ ไม่เป็นผู้หญิงจำ มีลักษณะที่ดูขลุ่ยๆ เหมือนผู้ชาย สามารถดูแลตัวเองได้ มีมิติในตัวเอง คือมีทั้งด้านอ่อนไหว และด้านที่เข้มแข็งเก็บตัว คู่มือโลกส่วนตัวสูง มีความเป็นผู้ใหญ่มากกว่าอายุ นัยน์ตาคว่างเปล่าแต่ในขณะเดียวกันก็เหมือนกำลังเหม่อลอย คิดอะไรอยู่ตลอดเวลา และสามารถสูบบุหรี่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10 จอย สวมบทโดย ทศยวรรณ แจ่มกระจ่าง

ตัวละครที่ 2 โจ๊ก สวมบทโดย ประเสริฐสุข เหมทานนท์ นักแสดงนำฝ่ายชาย ต้องการคนที่ลักษณะภายนอกดูเซอร์ เหมือนคนที่เคยหล่อมากๆ ในอดีตแต่ตอนนี้ขาดการดูแล ทำให้โทรมไปบ้าง แต่ก็ยังดูดี บุคลิกเป็นคนมั่นใจในตัวเองพอสมควร ดูดีกลับ แต่ฮัศจรรย์ดี ดูเป็นคนเมืองมากๆ จากท่าทางและสำเนียงการพูด

ภาพที่ 11 โจ๊ก สวมบทโดย ประเสริฐสุข เหมทานนท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวละครที่ 3 คง สวมบทโดย พรธัญญา บุญยทรัพย์ นักแสดงสมทบฝ่ายชาย ต้องการคนที่ลักษณะภายนอกดูเป็นผู้ใหญ่ ใจดี อ่อนน้อม มีโลกส่วนตัวสูง เป็นคนขี้บรดเมล์ที่ดูดีในหมู่คนขี้บรดเมล์ด้วยตัวเอง มีความเรียบง่าย ซื่อๆ ดูเป็นคนต่างจังหวัด

ภาพที่ 12 คง สวมบทโดย พรธัญญา บุญยทรัพย์

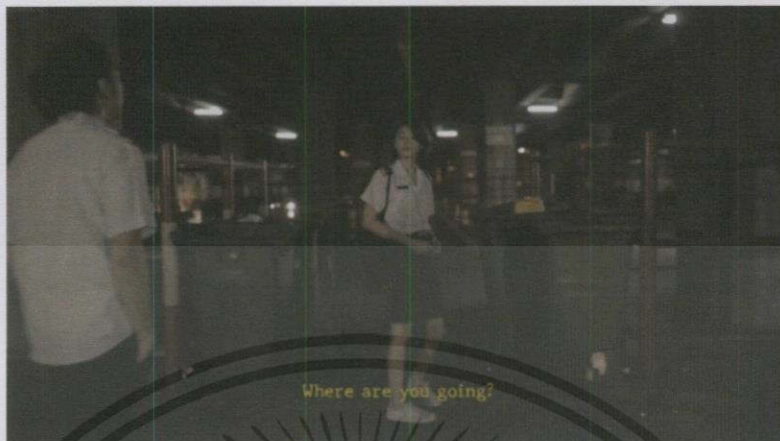
การออกแบบเครื่องแต่งกาย(Costume)

การแต่งกายของตัวละคร จะเป็นไปตามบุคลิก ความเป็นอยู่ และสภาพแวดล้อมของตัวละคร โดยมีพื้นฐานส่วนหนึ่งมาจากรสนิยมของข้าพเจ้าเอง บวกกับความเป็นจริงตามที่ได้เห็นมา และเนื่องจาก คาแรคเตอร์ทั้ง 3 ตัวในเรื่อง มีลักษณะของบุคลิก และอาชีพ ที่ชัดเจน จึงค่อนข้างง่ายต่อการออกแบบเครื่องแต่งกาย ทั้งส่วนที่เป็นเครื่องแบบ และชุดทั่วไป

จอย

ชุดเครื่องแบบ ซึ่งเป็นเครื่องแบบกระเป๋ารดเมล์ขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ข้าพเจ้าเลือกให้จอยใส่กระโปรงทรงสอบ เพื่อแสดงถึงความเป็นผู้หญิงใส่ใจเรื่องความสวยงามและตามแฟชั่นอยู่พอสมควร กับรองเท้าวางสีขาว เพื่อให้เห็นถึงความทะมัดทะแมงในการทำงาน กระเป๋าย่อมผ้าสีน้ำเงิน เพื่อแสดงถึงความคิดดินและสะดวกต่อการพกพา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 13 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง 77 ชุดเครื่องแบบของจอย

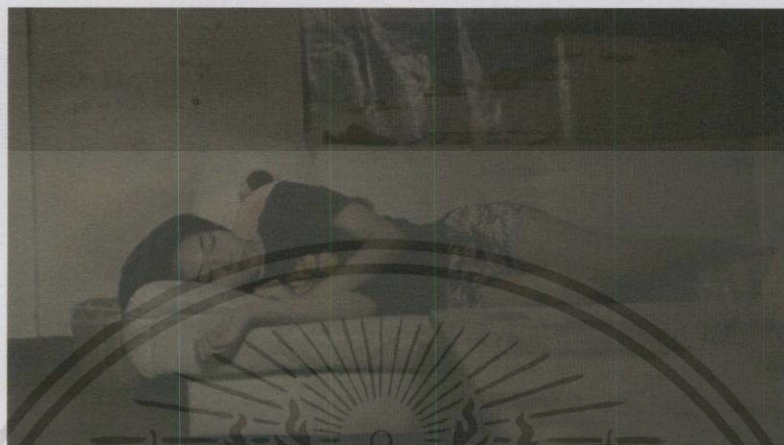
ชุดอยู่บ้าน ชุดที่ 1 ซึ่งชุดที่เห็นหลักๆ ในภาพยนตร์เรื่องนี้จะเห็นเสื้อลายสกอตสีชมพูกับกางเกงขาสั้นสีดำ รองเท้าแตะ ข้างเจ้าเลือกให้จอยใส่เสื้อผ้าสีสนิมสไล ซึ่งแทนความฝันเล็กๆ ในใจของจอย บวกกับผ้าลายสกอตซึ่งมีความคล้ายคลึงกับลายผ้าขาม้าของไทย แทนความเป็นคนต่างจังหวัด ซึ่งดูโดยรวมแล้วไม่เชย แสดงให้เห็นว่าจอยก็มีความเป็นคนเมืองเจือปนอยู่ จากสื่อและสภาพแวดล้อม

ภาพที่ 14 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง 77 ชุดอยู่บ้านชุดที่ 1 ของจอย

ชุดอยู่บ้าน ชุดที่ 2 เป็นชุดอยู่บ้านที่จอยใส่ตอนที่ความสัมพันธ์ของจอยกับโจ๊กเริ่มมีพัฒนาการมากขึ้นและฉากที่จอยเดินขึ้นมาไม่เจอโจ๊กและหยิบหนังสือที่มีรูปโจ๊กขึ้นมาดู ข้างเจ้าเลือกที่จะให้จอยใส่เสื้อลายดอกทานตะวันและมีพื้นหลังสีดำ กับกางเกงขาสั้นลายดอกไม้ทั้งตัว

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกของจอยที่มีต่อความรักที่กำลังพัฒนาต่อไปเหมือนดอกไม้ที่กำลังบาน แต่ยังมีพื้นที่สีดำที่ยังคงมีความคลุมเครือไม่ชัดเจน

ภาพที่ 15 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง 77 ชุดอยู่บ้านชุดที่ 2 ของจอย

ชุดอยู่บ้าน ชุดที่ 3 เป็นฉากสุดท้ายที่จะเฉลยตอนจบ ข้าพเจ้าให้จอยใส่เสื้อสีขาว แขนกุด กับกางเกงขาสั้นสีน้ำเงิน ซึ่งเป็นเสื้อสีเดียวกับโจ๊ก สีขาวในความหมายของจอยหมายถึงความจริงที่กำลังจะเปิดเผยออกมา

ภาพที่ 16 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง 77 ชุดอยู่บ้านชุดที่ 3 ของจอย

โจ๊ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการอื่นได้
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการอื่นได้
 ชุดไปรเวท ชุดที่ 1 ความจริงแล้ว ชุดไปรเวทที่โจ๊กใส่ในภาพยนตร์ตลอดทั้งเรื่อง เป็นคนละชุดกันหมดเลย ไม่ว่าจะในฉากที่ต่อเนื่องหรือไม่ต่อเนื่อง แต่ถ้าไม่สังเกตดีๆ จะคิดว่าทั้งเรื่องยกเว้นฉากจบ โจ๊กใส่ชุดเดียวกันหมดเลย คือเสื้อแขนยาวสีเข้มกับกางเกงยีนส์ ซึ่งเป็นสีให้

ความรู้สึกกลับและคลุมเครือ เป็นความตั้งใจของข้าพเจ้าในความสะเปะสะปะที่ไม่สำคัญ แสดงให้เห็นถึงความคลุมเครือ ความมีอยู่จริงหรือไม่จริงก็ตามที่เกิดขึ้นในใจของจอย

ภาพที่ 17 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง 77 ชุดไปรเวทชุดที่ 1 ของโจ๊ก

ชุดไปรเวท ชุดที่ 2 เป็นฉากเดียวที่เราจะได้เห็น โจ๊กใส่เสื้อสีขาว ซึ่งขัดกับบุคลิกของตัวละครตั้งแต่ดำเนินเรื่องมา คือ โจ๊กจะใส่เสื้อสีเข้มมาโดยตลอด แต่ฉากสุดท้ายที่ข้าพเจ้าเลือกให้ใส่เสื้อสีขาว ซึ่งเป็นสีเดียวกับจอย เพื่อแสดงให้เห็นถึงความปรารถนาที่จอยมีในตัวโจ๊ก และความคลุมเครือได้รับการเฉลยในฉากนี้

ภาพที่ 18 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง 77 ชุดไปรเวทชุดที่ 2 ของโจ๊ก

คง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่คนขับรถเมล์ มีชุดที่ปรากฏในภาพยนตร์เพียงชุดเดียว คือ เครื่องแบบของคนขับรถเมล์ ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 19 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง 77 ชุดเครื่องแบบ ของ คง

การถ่ายทำ (Production)

ประกอบด้วย สถานที่ถ่ายทำ การวางมุมกล้อง การจัดแสง ในที่นี้จะเรียงลำดับแผนการถ่ายทำโดยเรียงลำดับตามสถานที่ และช่วงเวลาของการถ่ายทำ

อุ้งรถเมย์ใต้ทางด่วนสาทรประดิษฐ์

สาเหตุที่เลือกใช้ที่นี่ เพราะ เป็นอุ้งที่ใช้จอรถเมย์สาย 77 อันเป็นสายรถเมย์ที่ใช้ดำเนินเรื่อง ผ่านสถานที่ต่างๆซึ่งตัวละครเดินทางไป และด้วยเป็นโลเกชั่นที่แปลก เป็นอุ้งรถเมย์ที่อยู่บริเวณใต้ทางด่วน มีทางเข้าของช่องแสงที่ดี ทำให้เกิดแสงและเงา ในเวลากลางวันและกลางคืน

ขั้นตอนการขอสถานที่ เริ่มจากดำเนินเรื่องกับทางสำนักงานที่อยู่บริเวณภายในอุ้งรถเมย์ยื่นเอกสารซึ่งออกจากทางมหาวิทยาลัย โดยเขียนรายละเอียดตั้งแต่ระยะเวลาที่ใช้ในถ่ายทำ บริเวณที่ใช้ในการถ่ายทำ กำหนดจำนวนของทีมงานและนักแสดง อุปกรณ์ที่ใช้ วัตถุประสงค์ของการใช้สถานที่ ซึ่งในที่นี้เป็นการถ่ายทำหนังสั้นเพื่อประกอบวิชาศิลปนิพนธ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เมื่อยื่นเรื่องไปทางองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ หรือ ขสมก. แล้ว ต้องใช้เวลาดำเนินการประมาณ 1 สัปดาห์ เพื่อพิจารณาเนื้อหาในภาพยนตร์ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ เพื่ออนุมัติให้ทำการถ่ายทำตามความเหมาะสม และเนื่องจากในภาพยนตร์สั้นของข้าพเจ้า มีการถ่ายทำบนรถเมย์ที่วิ่งบนท้องถนนจริง จึงต้องกำหนดให้แน่ชัด ทั้งประเภทของรถ ช่วงเวลาตั้งแต่รถออกจากอุ้ง ถึงรถเข้าอุ้ง บนรถเมย์ต้องการให้มีผู้โดยสารขึ้นลงจริงตามเส้นทางหรือไม่ ซึ่งข้าพเจ้าได้เลือกเป็นรถเมย์ไม่ปรับอากาศสีครีม-แดง วิ่งไม่ประจำเส้นทาง จอรถบริเวณป้ายรถเมย์บนถนนสาทร เพื่อทำการถ่ายทำ บนรถเมย์ต้องไม่มีผู้โดยสารจริง เพราะไม่ได้วิ่งตาม

เส้นทางเดินรถ รถออกจากอยู่เวลา 13.00-17.00 น. เป็นเวลา 4 ชั่วโมง และมีการถ่ายทำบริเวณภายใน อุ้งรถเมล์ตั้งแต่เวลา 8.00-13.00 น. และ 17.00-20.00 น. มีค่าใช้จ่ายเป็นเงิน 3,000 บาท ไม่รวมค่าฉีก ตัว ซึ่งต้องจ่ายต่างหาก ในการเช่ารถเมล์ลักษณะนี้ ป้ายบอกเส้นทางบนรถเมล์จากเดิมที่สุดสายที่ หมอชิต จะเปลี่ยนป้ายเป็นคำว่า 'เฉพาะกิจ' คือไม่รับผู้โดยสาร บนรถเมล์ที่วิ่งออกถนนจริง มีคนขับ และกระเป๋ารถเมล์ประจำรถเดินทางไปด้วยตลอดระยะเวลา

การถ่ายทำเกิดขึ้นภายในเวลา 1 วัน ตั้งแต่ 8.00-20.00 น. เริ่มจากการถ่ายทำบนรถเมล์ที่ จอดอยู่ในอุ้ง เนื่องจากเป็นอุ้งที่อยู่ใต้ทางด่วน การถ่ายทำบนรถเมล์จึงจำเป็นต้องจัดแสงหลอก ให้ เหมือนแสงหน้าต่างแบบ Low Key เพื่อให้เกิดความสมจริง และฉากที่เกิดขึ้นในบริเวณอุ้ง ซึ่งเวลา ในภาพยนตร์เป็นเวลากลางวัน ไม่ต้องมีการจัดแสง การถ่ายทำบนรถเมล์ เนื่องจากนักแสดงใน ภาพยนตร์ต้องมีการขับรถเมล์จริง ก่อนการถ่ายทำ 1 ชั่วโมง ข้าพเจ้าจึงให้คนขับรถเมล์สอน นักแสดงซึ่งมีใบขับขี่รถยนต์สองขับในบริเวณอุ้งก่อน และค่อยประเมินว่าสามารถขับออกถนนจริง ได้หรือไม่ เมื่อถึงเวลาถ่ายทำ คนขับรถเมล์ขับรถออกจากอุ้งและค่อยสลับเป็นนักแสดงของข้าพเจ้า ภายหลังเมื่ออยู่ในเส้นทางที่เป็นทางตรงและการจราจรไม่หนาแน่น ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว ชัด กับกฎข้อบังคับที่ตกลงกับทางขสมก.ไว้ แต่ด้วยอุปนิสัยของคนขับรถเมล์ จึงยกเว้นให้เป็นกรณี พิเศษ การถ่ายทำบนรถเมล์ ไม่สามารถเช่าตั้งกล้องได้ รถเมล์จึงจำเป็นต้องขับช้ากว่าปกติ เพื่อ ความสะดวกในการถ่ายทำ ไม่มีการจัดแสง และใช้ตัวประกอบคนนั่งบนรถเมล์ที่จัดเตรียมเอาไว้ ส่วนการถ่ายทำในอุ้งรถเมล์ช่วงเวลากลางคืนนั้น ไม่มีการถ่ายบนรถเมล์ แต่ต้องมีการจัดแสงซึ่งไม่ สามารถใช้ไฟภายในอุ้งได้ทั้งหมด เพราะกลัวว่าไฟจะชอด จึงใช้ได้เต็มที่แค่ไฟ 800 w 2 ดวง และไฟ LED 1 ด้วย ในชอตที่เป็นภาพกว้าง (Long Shot) มีแสงในการถ่ายทำไม่เพียงพอ จึงแก้ปัญหาโดย การใช้ไฟสปอตไลท์จากรถยนต์ช่วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 20 ภายในอุ้งรถเมล์ใต้ทางด่วนสาทรประดิษฐ์

แฟลตพิบูลวิวัฒนา

สาเหตุที่เลือกใช้ที่นี่ เพราะ ภายในห้องมีลักษณะของแบบแปลนที่ตรงกับประโยชน์ที่จะใช้ในภาพยนตร์ มีระยะและพื้นที่ในการถ่ายทำที่มากพอสมควร และตรงกับคาร์แรคเตอร์ที่จะใช้เป็นห้องของจอย มีร่องรอยของการใช้งานจริง บริเวณโดยรอบสะดวกต่อการถ่ายทำ

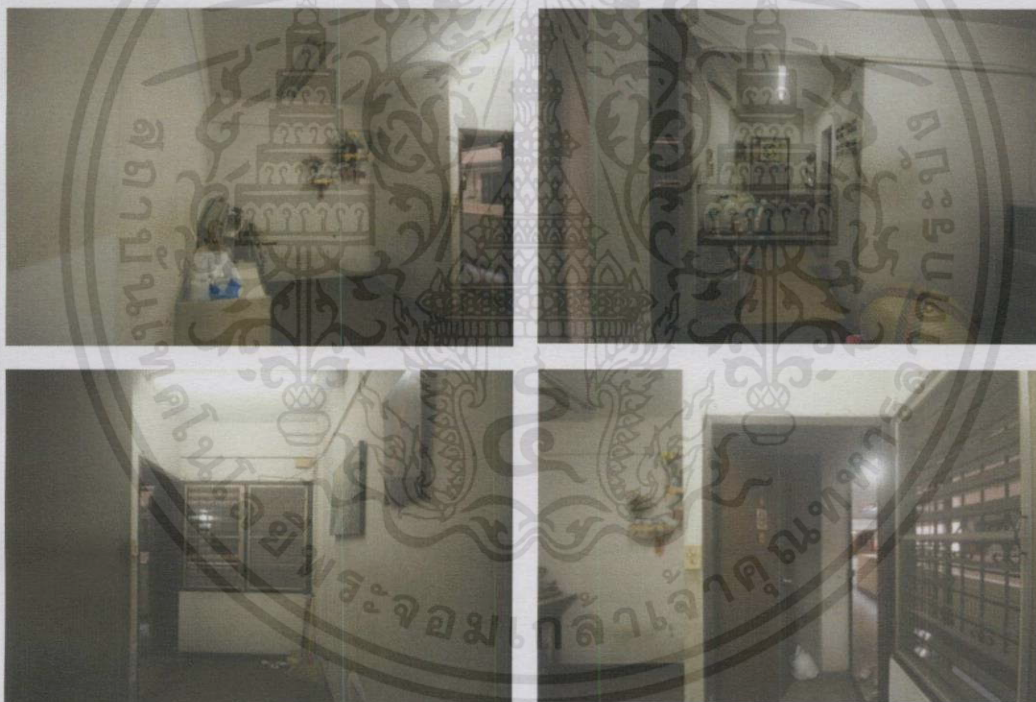
ขั้นตอนการขอสถานที่ เนื่องจากแฟลตพิบูลวิวัฒนาเป็นแฟลตที่อยู่ใกล้กับบ้านของข้าพเจ้า การหาสถานที่ของข้าพเจ้าเลยมาจากการเดินหา แล้วบังเอิญป้าเล็ก ผู้ที่เป็นเจ้าของแฟลต ซึ่งข้าพเจ้าก็ไม่เคยรู้จักมาก่อน เปิดร้านขายของชำอยู่ด้านล่างของแฟลต ข้าพเจ้าจึงเจรจากันหาห้องว่างให้เช่า โดยทำสัญญาเช่าเป็นรายวัน เพื่อขอถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเพื่อการศึกษา ป้าเล็กซึ่งมีห้องว่างเป็นห้องของลูกชาย ซึ่งปกติเป็นที่อยู่อาศัยของแมว 3 ตัวและเป็นที่พักของคุณป้าและผองเพื่อน เพราะลูกชายไม่ได้ใช้เป็นที่อยู่อาศัยประจำ ป้าเล็กจึงพาขึ้นไปดูห้อง และให้เช่าเป็นรายวัน โดยคิดค่าเช่าเป็นค่าทำความสะอาดเพียงเท่านั้นเพราะเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นนักศึกษาและใช้พื้นที่เพื่อประกอบวิชาเรียน โดยข้าพเจ้าใช้ห้องเป็นเวลา 2 วันเต็ม คิดค่าเช่าเป็นเงิน 500 บาท โดยมีข้อตกลง

เอกสารนี้ว่า ห้ามส่งเสียงดังรบกวนผู้เช่าท่านอื่น และป้าเล็กซึ่งมีห้องพักอาศัยประจำอยู่ชั้นล่างคอยขึ้นมา

ไม่ทำการตรวจดูความเรียบร้อยเป็นระยะ และสามารถให้เฟอร์นิเจอร์บางอย่างที่มีอยู่ในห้องและบางส่วน

สามารถนำมาจากห้องชั้นล่างซึ่งเป็นห้องส่วนตัวของป้าเล็กได้อีกด้วย นอกเหนือจากเฟอร์นิเจอร์ที่ข้าพเจ้าและทีมงานนำมาเอง

การถ่ายทำเกิดขึ้นหลังจากการเข้าไปจัดเตรียมพื้นที่เป็นเวลา 2 วัน โดยพื้นที่ที่ใช้ถ่ายทำเป็นบริเวณในส่วนของห้องรับแขก ห้องครัวและห้องน้ำ เซตเป็นพื้นที่ทั้งหมดของห้องตัวละครหลัก เพื่อความสมจริงทางด้านฐานะของตัวละครจะไม่มีการถ่ายภายนอกของแฟลต โดยห้องนอนที่เหลืออีก 2 ห้อง ห้องหนึ่งใช้เป็นที่พักของทีมงาน และอีกห้องหนึ่งเป็นของแมว 3 ตัวของป้าเล็ก เนื่องจากพื้นที่ถ่ายทำค่อนข้างจำกัด อีกทั้งใช้วิธีจัดแสงหลอกเวลากลางวันกลางคืนเพื่อความรวดเร็วในการถ่ายทำ จึงจำเป็นต้องจัดแสงใหม่เมื่อมีการเปลี่ยนชอตเกือบทุกชอต ปัญหาในการถ่ายทำของโลเกชั่นนี้ คือ เสียงบรรยากาศที่ควบคุมไม่ได้ เช่น เสียงก่อสร้างซึ่งมาจากห้องอื่นและเสียงแมวในห้องนอน

ภาพที่ 21 ภายในแฟลตพิบูลวัฒนา

ร้าน AMP burgers

สาเหตุที่เลือกใช้ที่นี่ เพราะ เป็นโลเกชั่น ที่รถเมล์สาย 77 ผ่าน ร้านอยู่ติดถนนย่านกลาง เอกสารนี้ใจเมือง มีรถผ่านขวักไขว่ หน้าร้านเป็นกระจกเต็มบาน ทำให้มีแสงและเงาของรถบนถนนสาดเข้ามาไม่ว่ากรณาในร้าน สร้างพื้นหลังของบรรยากาศได้เป็นอย่างดี ภายในร้านตกแต่งตามแบบร้านเบอร์เกอร์สไตล์อเมริกัน คู่มือสไตล์เฉพาะตัว

ขั้นตอนการขอสถานที่ เนื่องจากเป็นร้านซึ่งอยู่ใกล้บ้าน ข้าพเจ้านั่งรถผ่านเป็นประจำ การขอสถานที่ในที่นี้ จึงเป็นการเดินเข้าเจรจากับเจ้าของร้านโดยตรง การถ่ายทำภายในร้านใช้เวลาช่วงปิดร้าน คือ 24.00 น. เป็นต้นไป เนื่องจากไม่ต้องการให้มีลูกค้าจริงอยู่ภายในร้าน ต้องปิดเครื่องปรับอากาศและเพลงขณะถ่ายทำ ยกเว้นวันศุกร์-อาทิตย์ เพราะทางร้านไม่สะดวก มีลูกค้าเยอะ โดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ

การถ่ายทำในตอนแรกที่ตกลงไว้คือ 1 วัน ช่วงเวลา 24.00-03.00 น. ซึ่งได้ถ่ายทำเกินเวลาไปจนถึง 05.00 น. เนื่องจากเป็นการถ่ายทำวันแรก จึงขาดความพร้อมหลายๆอย่าง และไม่สามารถถ่ายทำได้ตามแผนการที่กำหนด และมีข้อผิดพลาดคือ ใช้ไปเกินขนาดทำให้ไฟในร้านชอตแต่แก้ปัญหาโดยการใส่ไฟ LED แทน ทำให้แสงที่ออกมาในภาพยนตร์จึงไม่ต่อเนื่องเท่าที่ควร จึงจำเป็นต้องขอถ่ายต่ออีก 1 วัน ซึ่งวันที่ 2 ขอถ่ายทำในช่วงเวลา 23.00-02.00 น. เป็นกรณีพิเศษ ซึ่งในช่วงเวลาก่อนปิดร้าน 23.00-24.00 น. เป็นการถ่ายทำภายนอกร้าน ในวันนี้สามารถถ่ายทำได้ตามเวลาที่กำหนด การถ่ายทำภายในร้านจำเป็นต้องเคลื่อนย้ายของภายในร้าน เพื่อสร้างพื้นที่ในการถ่ายทำ และจัดไฟใหม่เกือบทุกชอต ทำให้ล่าช้า และต้องจัดไฟให้สว่างกว่าความเป็นจริงเล็กน้อย เพื่อเทคนิคในการตัดต่อ ค่าใช้จ่ายในการใช้สถานที่มีเพียงค่าอาหารและเครื่องดื่มประกอบฉากเพียงเท่านั้น

เอกสาร

า

มีด้านการค้า

ไม่ว่าครีภาพที่ 22 ภายในร้าน AMP burgers เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้านข้าวในตลาดสนามเป้า

สาเหตุที่เลือกใช้ที่นี่ เพราะ สามารถเป็นจุดเชื่อมต่อกับแพลตฟอร์มของจอยได้เป็นอย่างดี มีสภาพแวดล้อมที่เป็นตลาด เป็นร้านอาหารตามสังฆกรรมคาทั่วไป ที่เหมาะกับฐานะของจอย อีกทั้งยังง่ายต่อการถ่ายทำ เพราะอยู่ในที่ร่ม มีบริเวณโดยรอบที่สะดวกต่อการทำงาน

ขั้นตอนการขอสถานที่ เป็นการเดินเข้าไปขอกับป้าเจ้าของร้าน เป็นการเจรจาแบบปากต่อปากแบบไม่มีค่าใช้จ่ายในการขอใช้สถานที่ ทำให้เกิดปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำ

การถ่ายทำ วันที่ยกกองไปทำการถ่ายทำในตลาด เมื่อเจรจากับป้าเจ้าของร้านอีกรอบก็เกิดปัญหาเรื่องความเข้าใจที่ ป้าเจ้าของร้านคิดว่าแค่ถ่ายภาพนิ่งเหมือนวันที่ข้าพเจ้าไปทำการติดต่อขอใช้สถานที่ ใช้เวลาไม่นาน เลยอนุญาตให้ใช้สถานที่ได้ แต่เมื่อถึงวันถ่ายทำจริง เกิดไม่สะดวก เพราะการสื่อสารผิดพลาด และมีป้าเจ้าของร้านอีกคนยื่นกรานจะไม่ให้ถ่าย เพราะกลัวจะเสียลูกค้า ทำให้ข้าพเจ้าเสียเวลาทำการเจรจาใหม่อยู่นาน จึงได้ถ่าย โดยมีข้อแม้ว่า ต้องถ่ายนอกร้านเท่านั้น โดยโต๊ะที่ถ่ายได้คือโต๊ะที่ทางร้านกำหนดให้ เพื่อเป็นการรบกวนลูกค้าท่านอื่นน้อยที่สุด และใช้เวลาในการถ่ายทำได้ไม่เกิน 1 ชั่วโมง โดยห้ามใช้ไฟของตลาด เมื่อข้าพเจ้าได้ปรึกษาเรื่องข้อแม้ใหม่ที่เกิดขึ้นในการถ่ายทำ กับช่างภาพ และทำการกำหนดมุมภาพและการเคลื่อนที่ของตัวละครใหม่ทั้งหมด การถ่ายทำก็เป็นไปได้ในเวลาที่กำหนด

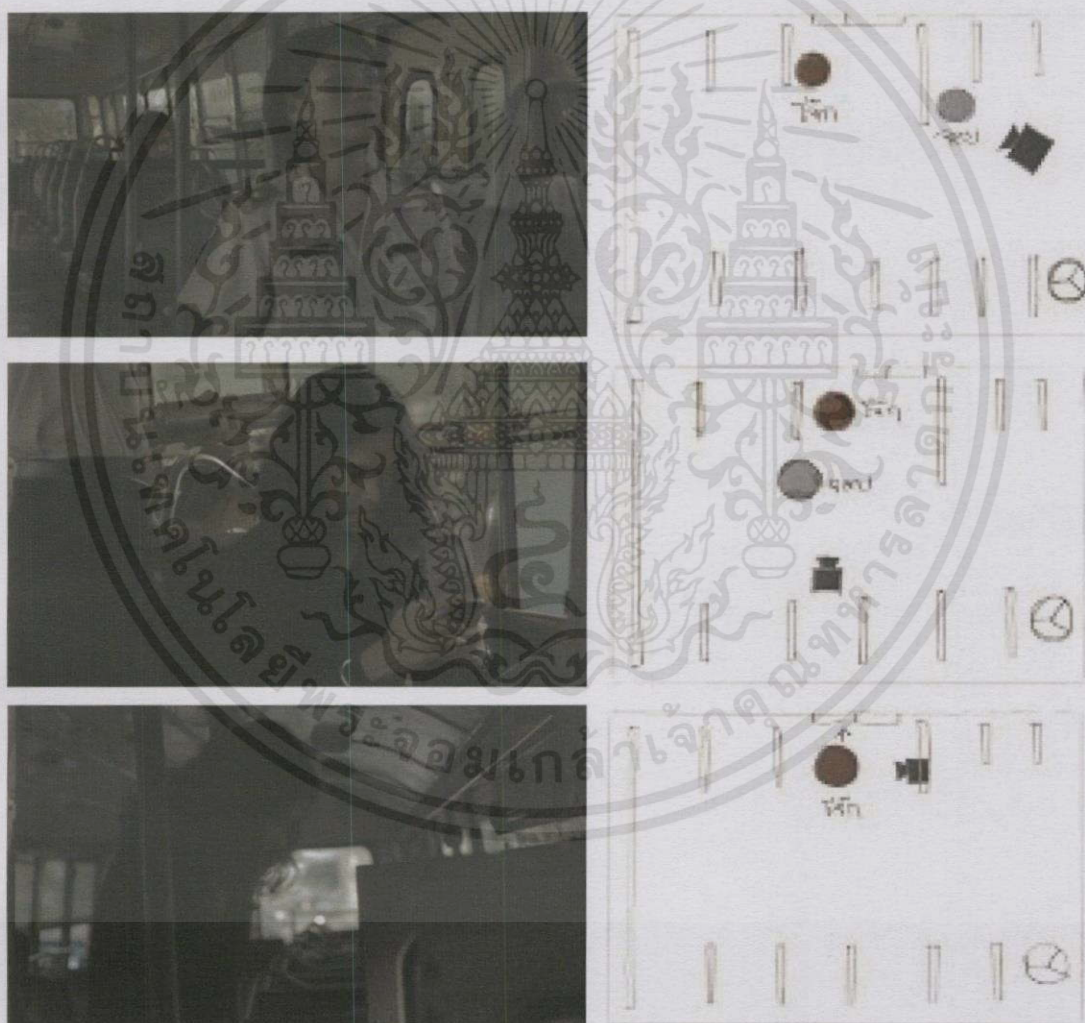
เอกสารนี้

นี้ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณภาพที่ 23 ร้านข้าวในตลาดสนามเป้า เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Blockshot

เป็นการกำหนดมุมกล้องที่จะถ่ายทำแบบคร่าวๆในพื้นที่ถ่ายทำยากๆ หรือมีการเคลื่อนที่ของกล้องที่ยากต่อการถ่ายทำ ถือว่าเป็นการซ้อมคิวก่อนการถ่ายทำจริง โดยให้ตัวแสดงแทนเข้าไปแสดงบทบาทแทนตัวละครนั้นๆในสถานที่ถ่ายทำจริงและในเวลาใกล้เคียงกับเวลาที่ถูกกำหนดไว้ในภาพยนตร์ เพื่อกำหนดขอบเขตของภาพ (Frame) และทิศทางของแสง ออกมาในรูปแบบของภาพถ่ายเพื่อให้เห็นภาพโดยรวมของภาพยนตร์ทั้งหมดก่อนถ่ายทำจริง ในที่นี้จะยกตัวอย่างการถ่ายทำบรรณเมล์ที่กำลังเคลื่อนที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 24 Blockshot

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Postproduction)

การเลือกเครื่องมือในการตัดต่อ

การถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ 77 ” ถ่ายด้วยกล้อง DSLR Canon 5D Mark2 ขนาดภาพคือ 16:9 และโปรแกรมที่ใช้ในการตัดต่อคือ Premiere Pro CS5.5

ขั้นตอนและวิธีลำดับภาพ

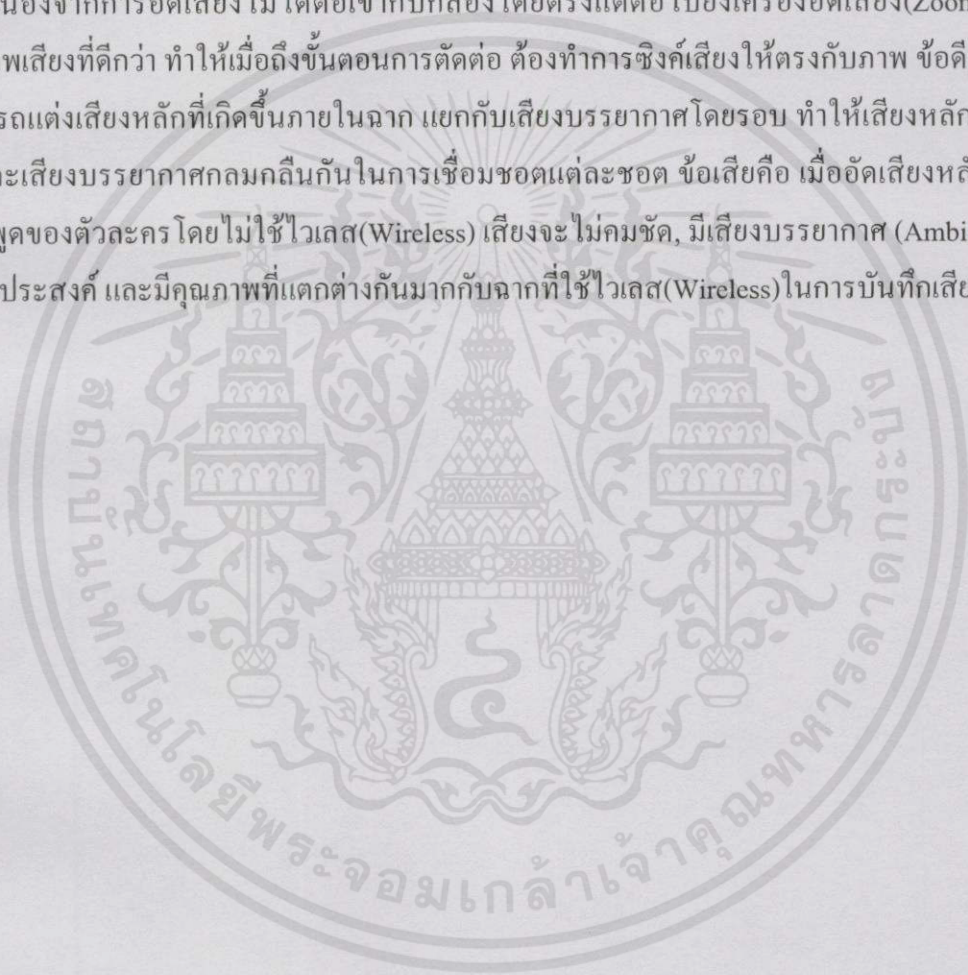
ในภาพยนตร์สั้นเรื่อง 77 เป็นการเล่าเรื่องตาม Timeline ที่ลำดับเหตุการณ์ก่อนหลังตามความเป็นจริง ไม่มีการย้อนเหตุการณ์หรือเล่าสลับไปมา ระหว่างอดีตกับปัจจุบัน เหตุการณ์ดำเนินไปตามธรรมชาติตั้งแต่ต้นจนจบ

การตัดชนภาพ

เป็นการตัดต่อขั้นพื้นฐาน โดยการเอาชอตที่ต่อเนื่องกันแต่ละชอตมาเชื่อมกันโดยไม่มีเทคนิคพิเศษ เพื่อความเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องเมื่อคนดูได้ชมภาพยนตร์ จะได้รับรู้เรื่องที่ใกล้เคียงกับตาเห็นในชีวิตประจำวันมากที่สุด

การลำดับเสียง

การอัดเสียงในภาพยนตร์ ใช้ไมค์บูม และไวเลส (Wireless) ต่อเข้ากับเครื่องอัดเสียง (Zoom) บันทึกเป็นเสียงแบบ Monopoly เมื่อต้องการอัดเสียงหลักที่เกิดขึ้นภายในฉากนั้นๆ และบันทึกเป็นไฟล์เสียงแบบ Stereo เมื่อต้องการเสียงบรรยากาศ (Ambient) ที่เกิดขึ้นขณะเดียวกันในฉาก เนื่องจากการอัดเสียงไม่ได้ต่อกับกล้องโดยตรงแต่ต่อไปยังเครื่องอัดเสียง (Zoom) เพื่อคุณภาพเสียงที่ดีกว่า ทำให้เมื่อถึงขั้นตอนการตัดต่อ ต้องทำการซิงค์เสียงให้ตรงกับภาพ ข้อดีคือ เราสามารถแต่งเสียงหลักที่เกิดขึ้นภายในฉาก แยกกับเสียงบรรยากาศโดยรอบ ทำให้เสียงหลักคมชัดขึ้นและเสียงบรรยากาศกลมกลืนกันในการเชื่อมต่อแต่ละชอต ข้อเสียคือ เมื่ออัดเสียงหลักหรือเสียงพูดของตัวละคร โดยไม่ใช้ไวเลส (Wireless) เสียงจะไม่คมชัด, มีเสียงบรรยากาศ (Ambient) ที่ไม่พึงประสงค์ และมีคุณภาพที่แตกต่างกันมากกับฉากที่ใช้ไวเลส (Wireless) ในการบันทึกเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

การเตรียมบทภาพยนตร์

ความตั้งใจแรกเริ่มของการทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ข้าพเจ้าตั้งใจให้มีเพลงภาษาอังกฤษเป็นส่วนประกอบและเป็นแนวโรแมนติก-แฟนตาซี ซึ่งยังคงเนื้อหาเดิมเกี่ยวกับความรักของกระเป่ารถเมย์และคาราที่เธอชื่นชอบ แต่ในภายหลังเนื่องจากคิดได้ตรงถึงเทคนิคและความจำเป็นในการเล่าเรื่องในแนวแฟนตาซี บวกกับความรู้ความเชี่ยวชาญและเวลาที่จำกัด ทำให้ข้าพเจ้าไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องนำเสนอมุมมองของตัวละครที่ถูกบิดเบือนไปจากความเป็นจริง จนเข้าไปอยู่ในโลกแฟนตาซี ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะทำให้ความแฟนตาซีนั้นเหมือนความจริงมากที่สุด เพื่อรักษาความเป็นธรรมชาติ เข้าถึงได้ง่ายตามเอกลักษณ์ของตัวละคร และเพื่อสื่อสารความหมายให้ผู้ชมได้อย่างเรียบง่ายที่สุด

ปัญหาในการเขียนบทของข้าพเจ้าส่วนมากจะเกิดจากการคิดมากเกินไป และความที่อยากจะใส่ความคิดหลายๆอย่างเข้าไปในตัวหนัง ทำให้เกิดความสับสน เนื้อหาที่มีความซับซ้อนเกินความจำเป็นที่จะสื่อสารให้ตรงกับแก่นของเรื่องและออกมาในรูปแบบของหนังสั้น 30 นาที วิธีแก้ไขก็คือ การเรียงลำดับเหตุการณ์ออกมาเป็นข้อๆ แบ่งตามช่วงเวลาที่จะปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ในสัดส่วนที่กำหนดไว้ และตัดเหตุการณ์ที่ไม่มีผลต่อการดำเนินเรื่องหรือสนับสนุนแก่นของเรื่องออก

การคัดเลือกนักแสดง

ในตอนแรกที่ข้าพเจ้ากำหนดบุคลิกพิเศษที่นักแสดงหลักพึงมี คือ การสูบบุหรี่ แต่เนื่องจากนักแสดงหลักคนแรกที่ข้าพเจ้านำมาทดสอบบท ซึ่งมีบุคลิกตรงกับในบทบาทไม่สามารถสูบบุหรี่ได้ และอายุน้อยไป ไม่เหมาะสมกับบทบาทเท่าที่ควรจึงต้องทำการทดสอบบทกับนักแสดงอีกคน ซึ่งเป็นคนที่ได้รับเลือกให้เล่นในภาพยนตร์รับบท จอย การคัดเลือกนักแสดงของ

ข้าพเจ้าจะคัดเลือกจากบุคคลิกภายนอกเป็นหลัก จึงใช้เวลาค่อนข้างนานในการทดสอบบท เนื่องจากนักแสดงไม่ได้เป็นนักแสดงอาชีพ หรือมีพื้นฐานทางการแสดงมาก่อน

การหาสถานที่ถ่ายทำ

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่มีปัญหาพอสมควร เพราะสถานที่ที่เป็นฉากหลังตอนเขียนบท ภาพยนตร์เรื่องนี้ค่อนข้างมีความเฉพาะตัวและต้องมีความเข้ากันตลอดทั้งเรื่อง ตัวแพลตฟอร์มซึ่งเป็นที่อยู่ของจอยตัวละครหลักของเรื่องข้าพเจ้าต้องการให้มีร่องรอยของการอยู่อาศัย ซึ่งเป็นไปได้ยากที่จะยืมหรือเช่าที่อยู่อาศัยของคนที่มีฐานะหรือความเป็นอยู่ที่ใกล้เคียงกับที่กำหนดไว้ ในตอนแรกข้าพเจ้าต้องการจะเช่าห้องในแฟลตเดียวกับผู้ที่ทำอาชีพคนขับรถแท็กซี่ที่ข้าพเจ้าได้ไปเก็บข้อมูล แต่เนื่องจากปัญหาความไม่สะดวกบางอย่างทำให้ไม่สามารถใช้สถานที่นั้นถ่ายทำได้ ข้าพเจ้าจึงใช้แฟลตอื่น ซึ่งต้องทำการตกแต่งใหม่เกือบทั้งหมดและถ่ายช่วงบริเวณทางเดินที่จะเชื่อมต่อกับแฟลตแยกกับตัวแฟลต อีกสถานที่หนึ่งคือ ร้านอาหาร ซึ่งมีปัญหาเรื่องเวลาการถ่ายทำ ไม่สามารถถ่ายทำในช่วงเวลาที่กำหนดได้ จึงต้องเปลี่ยนไปใช้อีกโลเคชั่นหนึ่ง

ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

การจัดการเรื่องเวลาและทีมงาน

เรื่องเวลานับเป็นอีกปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่งในกองถ่าย เพราะ นักแสดงและทีมงานไม่ได้มาเพราะการว่าจ้าง ต่างคนต่างมีงานของตนเอง ทำให้เวลานัดกองคลาดเคลื่อนเกือบทุกครั้ง ทำให้ใช้ประโยชน์จาก โลเคชั่นที่มีการกำหนดเวลาไว้ตายตัวได้ไม่เต็มที่ เกิดการทำงานด้วยความเครียด เพราะต้องแข่งกับเวลาที่บีบจำกัด ไม่มีความพร้อมในการทำงาน เช่น นัดนักแสดงให้นำชุดที่เชื่อมต่อกับฉากที่แล้วที่จะต้องถ่ายต่อมาด้วย แต่นักแสดงไม่นำมา หรือนำอุปกรณ์ประกอบฉากที่เป็นของส่วนตัวของนักแสดงหาย ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจว่าไม่ใช่ความผิดของนักแสดง แต่เป็นความผิดของข้าพเจ้าเองที่ไม่จัดเตรียมความพร้อมให้มากกว่านี้ จึงต้องแก้ปัญหาคือ นำอุปกรณ์ประกอบฉากนั้นๆที่ปรากฏในฉากอื่นออกไปด้วย

ปัญหาทางด้านเทคนิค

ส่วนมากจะเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับเสียง และแสงในการถ่ายทำ คือเรื่องเสียง เนื่องจากอุปกรณ์ที่ได้มาไม่เพียงพอและประสิทธิภาพด้อยกว่ามาตรฐาน ทำให้บางฉากมีเสียงซัดซังของอุปกรณ์ดังอยู่ตลอด และไม่สามารถแก้ไขได้ ทำให้เสียงที่ออกมามีเสียงรบกวน บ้างก็ใช้งานไม่ได้เลย เรื่องแสง เนื่องจากมีทีมงานไม่เพียงพอ จึงเกิดความล่าช้าในการทำงาน เนื่องจากภาพยนตร์ของข้าพเจ้าใช้การจัดแสงแทบทุกฉาก โดยเฉพาะฉากที่ถ่ายเวลากลางคืนหรือภายในตัวอาคาร ฉากที่โล

เก๋ซันเป็นร้านอาหาร อยู่ติดถนน ถ่ายทำในเวลากลางวัน ในร้านแสงไม่พอ จึงต้องใช้ไฟเพิ่ม ทำให้ปลั๊กไฟในร้านช้อด ไม่สามารถใช้งานได้กลางคืน แก้ปัญหาโดยการใส่ไฟLEDที่ไม่ต้องเสียบปลั๊ก แต่ก็ยังมีปัญหาที่ตามมาอีก คือ ถ่ายภาพในมุมกว้างไม่ได้ และแสงมีความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังไฟจะช้อด

ปัญหาเรื่องสถานที่และสภาพแวดล้อม

ในโลกเก๋ซันที่เป็นพื้นที่สาธารณะ มีปัญหาอยู่หลายอย่างที่เดียว คือ ปัญหาเรื่องคนเดินผ่านไปมา หุคเดิน หุคมองกล้อง มีทั้งคนที่ให้ความร่วมมือและไม่ให้ความร่วมมือ ทำให้การถ่ายทำล่าช้าไปบ้าง ปัญหาเรื่องการติดต่อเจ้าของสถานที่ โดยเฉพาะร้านขายอาหารตามสั่งในตลาดซึ่งมีพื้นที่ในร้านค่อนข้างแคบทำให้ไม่สะดวกในการถ่ายทำ ซึ่งข้าพเจ้าได้ติดต่อทำข้อตกลงไว้ก่อนวันถ่ายทำจริงแล้ว แต่เพราะเจ้าของสถานที่เข้าใจผิดเล็กน้อย จึงต้องทำการเจรจากันใหม่ เป็นเวลาพักหนึ่ง จึงขอต่อรองให้ถ่ายได้ในเวลาที่จำกัด แต่ถ่ายได้จากภายนอกบริเวณร้านเท่านั้น และให้ใช้โต๊ะของร้านตัวที่เจ้าของร้านกำหนดเท่านั้น ปัญหาที่พบในการถ่ายในตัวอาคารคือ มีเสียงรบกวนที่ไม่ทราบที่มา เป็นเสียงของห้องพักอาศัยอื่นๆ ในอาคารซึ่งอยู่เหนือการควบคุม ต้องรอสั่งเสียงเงียบไปอย่างเดียว และเสียงแมวของเจ้าของห้องที่ข้าพเจ้าใช้สถานที่ซึ่งไม่สามารถนำออกจากห้อง หรือทำให้แมวเงียบเสียงได้ตามเวลาที่ต้องการ

ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ปัญหาทางด้านเทคนิค

เรื่องเสียงในภาพยนตร์เป็นปัญหาใหญ่เพียงอย่างเดียวในขั้นตอนนี้ จากปัญหาทางด้านเสียงที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ส่งผลให้เมื่อนำ footage ที่ได้มารวมกับเสียงซึ่งอัดแยกมา เสียงที่ใช้ได้น้อยมาก ด้วยอุปกรณ์หรือเสียงรบกวน ทำให้ต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้าโดยการแต่งเสียงจากไฟล์ที่มีอยู่ โดยการนำไฟล์เสียงมาซ้อนกัน

ผลสำรวจความเข้าใจจากผู้ชมภาพยนตร์

วุฒิกกร คงคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ภาพยนตร์เรื่อง 77 มองเห็นถึงปรากฏการณ์ของความหวัง ความฝันของผู้หญิงคนหนึ่งที่ไม่ได้คร่ำครึใดทางถิ่น อีกทั้งยังมีให้คิดเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ มีต่อผู้ชายในอุดมคติ ผ่านสถานการณ์ในชีวิตประจำวันที่น่าเบื่อหน่ายของอาชีพกระเป่ารถเมล์ที่ต้องเจอคนมากมายในทุกๆวัน ผลของสังคมเมืองที่พลุกพล่านไปด้วยผู้คนแต่การปฏิสัมพันธ์

เสมือนกับไม่มีสิ่งใดๆจะโยงโยงสัมพันธ์กันได้ การสื่อสารจึงเต็มไปด้วยความแปลกแยก สัมผัส และขาดความเข้าใจ ความฝันที่เกิดขึ้นจึงเป็นจินตนาการที่เติมเต็มให้ชีวิตประจำวันดำรงอยู่ได้ โลกของผู้หญิงอย่างจอย จึงเป็นโลกที่ตัวเองประกอบสร้างมันขึ้นมา จากสื่อ และลัทธิบริโภคนิยมที่เต็มไปด้วยภาพความฝันของละครทีวี ดารา และการไร้สิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจ หนึ่งมุ่งเสนอการพยายามสร้างความสัมพันธ์ของโลกความฝันและความเป็นจริงที่คลุมเครือและแยกกันไม่ออก ผ่านการแสดงและรูปแบบทางด้านภาพที่เหมือนกับกันคนดูให้เป็นเพียงผู้สังเกตการณ์พฤติกรรมของตัวละคร โดยแทบจะไม่เห็นถึงความคิดของตัวละคร อารมณ์และเรื่องราวของภาพที่ปรากฏจึงเป็นการตอกย้ำของระยะห่างที่ไม่มีใครก้าวล่วงไปได้ถึง ทั้งคนดูกับตัวละคร และแม้แต่ตัวละครแต่ละตัวด้วยกันเองก็ล้วนเกิดระยะ หรือช่องว่างที่เต็มไปด้วยความสับสน แต่ทว่าภาพที่นิ่งเฉย และหม่นเศร้าไม่ได้ทิวความเข้มข้นในเชิงบีบคั้นอารมณ์ในแบบดราม่าซึ่งถือว่าเป็นเสน่ห์สำคัญของหนังเรื่องนี้ การนำเสนอด้วยวิธีนี้ เรามักจะเห็นได้ในหนังยุโรป ที่จะมองเห็นถึงคาแรคเตอร์นำพาไปสู่เรื่องราว การออกแบบคาแรคเตอร์จึงต้องสร้างเสน่ห์และสามารถทำให้คนดูติดตามได้ไม่แพ้เรื่องราว และภาพยนตร์เรื่อง77 ก็สามารถทำได้ดีทีเดียว

ยั้งคิวช ยมलयง

77 พาเราไปดูจินตนาการของจอย สาวกระเป๋ารถเมล์ โลกของจอยนั้นทำให้เราคิดถึงหนังห้วงกาไว ด้วยอาร์ตไดเรกชั่นต่างๆ คือมันสวยในความระเกะระกะของมัน และมีบรรยากาศของเมืองเก่า ที่ถูกฉาบด้วยสิ่งตกแต่งอย่างขาคๆเกิน ทำให้ทั้งร่อยร่องบางอย่างไว้ จอย เป็นกระเป๋ารถเมล์ โดยเหลือบไปเห็นผู้โดยสารที่คันเป็นคาราที่ตัวเองชอบ เราไม่แน่ใจว่าจอยจินตนาการตั้งแต่การพบกระเป๋าดัง หรือตั้งแต่เมื่อไหร่ แต่นั่นไม่สำคัญ เพราะการพบกันในวันนั้น ก็ทำให้โลกที่ดูน่าเบื่อของจอยสว่างไสวขึ้นมา โดยมีเพื่อนร่วมสุขบุญหรีเป็นระยะ พบวันกันตลอดกาล และให้นำไปยังที่ๆจอยอยากไป แต่ไม่กล้า เลยให้คารารับหน้าแทน เพื่อจะให้เธอหลุดออกจากชีวิต และที่ที่น่าเบื่อแบบเดิม แต่สุดท้ายหนังก็เฉลยว่า คาราที่เธอจินตนาการก็หายไป และผู้ชายที่คอยดูแลเธอ ขณะเดียวกันเรารู้ว่าจอยจากร้อยเอ็ดเข้ามาอยู่กรุงเทพเพื่อหากินเป็นกระเป๋ารถเมล์ แต่เราไม่แน่ใจจอยมาอยู่นานแค่ไหน และมีชีวิตข้างหลังเป็นยังไงบ้าง คิดว่าคงลำบากเพราะไม่สามารถหาของกินที่อยากกินได้ ซึ่งมันเกือบๆจะเป็นมุมมองไทป์ที่คนเมืองมองคนต่างจังหวัดละ แต่ในความเป็นจริงจอยเองก็กดตัวเองและประมาณตัวเองด้วยมุมมองที่คนเมืองเสนอภาพจำให้คนต่างจังหวัดอยู่เหมือนกัน ในฉากกินสเต็ก เอาเข้าจริงเธอก็เนวอยู่พอตัวนะ ชอบคาราที่หน้าตาไม่ได้หล่อเหลาแบบตามทีวีมาก มีลักษณะเป็นนักร้องนักดนตรีมากกว่า ซินที่เราชอบมากที่สุด คือซินคารามานวดให้ มันคงเป็นความต้องการของจอยในเบื้องลึกจริงๆ และเราก้เคยมีซินอะไรประมาณนี้ในชีวิต เลยทำให้นึกถึง เราารู้สึกตึกๆบางshotในการตัดต่อ เหมือนบางshotไม่อย่างทึง เลยทำให้รู้สึกจ้งหะ

บางอย่างเยอะไปนิด การแสดงบางช่วงน่าสนใจดี แต่บางช่วงดูต่างออกไป เหมือนวางการกำกับคน
ละแนว เลยทำให้สังเกตอารมณ์ที่ไม่ต่อเนื่องได้บ้าง โดยรวมเราดูได้เรื่อยๆ เป็นหนังที่สนุกดี โลกที่
ผู้กำกับเชิดอภสวยามดี ทำให้อยากเห็นผู้กำกับทำหน้าที่เกี่ยวกับบ้านหรือชุมชนของตัวเองดู

ศุภณัฐ ภาณุพลภัทร

หลังจากที่ผมได้มีโอกาสดู 77 ถ้าจะมีตรงไหนที่ทำให้เกิดคำถาม ก็คงเป็นตอนสุดท้าย
ของหนังเรื่องนี้ หนึ่งเล่าเรื่องของกระเป่ารถเมล์สาวคนหนึ่ง ซึ่งไปตกหลุมรักอดีตคาราคนึงโดย
ไม่ได้ตั้งใจ รู้ตัวอีกทีเธอก็รักเค้าเข้าไปแล้ว แต่สุดท้ายหนังกลับเฉลยว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องที่
เธอคิดขึ้นมาเองทั้งสิ้น แล้วสุดท้ายก็มีแค่คนขับรถเมล์คนเดิมที่อยู่ดูแลเธอเหมือนเดิม ไม่ใช่คารา
หนุ่มคนนั้นที่เธอจินตนาการ ส่วนตัวในความเห็นของผม คิดว่าผู้กำกับ ต้องการจะบอกว่า ในเมื่อ
คนที่เราหลงรักเป็นได้แค่ความฝัน ก็ให้รักคนที่รักเราน่าจะดีกว่า

จอมขวัญ พุศรีบุญ

เป็นเรื่องความรู้สึกที่เกิดขึ้นของหญิงสาวอารมณ์เหงาในเมืองหลวง แล้วพบเจอกับผู้ชาย
ที่เธอเคยเป็นแฟนคลับ ได้ใช้เวลาสั้นๆอยู่ด้วยกัน ดูแล้วน่าจะก่อตัวเป็นความรักจบ Happy Ending
แต่แท้จริงแล้วพีโจก็กลายเป็นจินตนาการของเธอเอง ที่ให้ความสุขอันแสนสั้นแก่จอย ด้วยคง
เพราะว่าความเหงาที่เกิดขึ้นเมื่ออยู่ในเมืองอันวุ่นวาย เป็นกระเป่ารถเมล์ตัวคนเดียว อยากมีคนรัก มี
คนดูแลรดก ไหลยามเมื่อค่ำ จุดสังเกตที่ตอนจบเป็นแบบนี้คือที่เขี่ยบุหรี่ เพราะในฉากที่พีโจทิ้ง
ขวดเขี่ยบุหรี่ลงถังขยะไปแล้วและเปลี่ยนอันใหม่ให้ แต่หลังจากตื่นมาขวดนั้นยังอยู่ อีกฉากคือภาพ
พีโจที่นั่งอยู่กับเธอแล้วก็หายไป หลังจากเธอดูทีวีที่พีโจให้สัมภาษณ์ว่าจะหวนคืนวงการอีกครั้ง
จอยเดินหาในห้องไม่เจอ กลับมาอีกที่ที่เขี่ยบุหรี่ที่ตอนแรกยังอยู่ก็หายไป จนมีผู้ชายถือถุงกล้วยแขก
กลับมา จอยหันกลับ ไปมองโต๊ะอีกครั้ง ขวดเขี่ยบุหรี่อันเดิมก็ยังอยู่ ซึ่งเป็นสิ่งยืนยันว่าพีโจไม่มี
ตัวตนจริงๆ ผู้ชายที่มาหาในตอนจบคงจะเป็นคนขับรถเมล์

สรุปผล

เนื่องจากข้าพเจ้าเลือกทำภาพยนตร์ที่มีตอนจบแบบปลายเปิด จึงจำเป็นต้องมีบทสรุป
ความเข้าใจและผลตอบรับของผู้ชม เพื่อต่อยอดวัตถุประสงค์ของการทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ซึ่งจาก
ผลสำรวจพบว่าผู้ชมส่วนใหญ่ สามารถรับรู้ ทำความเข้าใจบทสรุปและเนื้อหาของภาพยนตร์ไปใน
ทิศทางเดียวกัน ตรงตามที่ข้าพเจ้าคาดหวังไว้ แต่มิติของแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกันตามความรู้
และประสบการณ์ของแต่ละคนว่าจะสามารถตีความความหมายและสัญลักษณ์แอบแฝงใน
ภาพยนตร์เรื่องนี้ ได้มากน้อยแค่ไหน

บรรณานุกรม

แก้ม. คนขับรถเมล์สาย77. สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2550.

ประเภทของคำถาม. ข้อมูลความรู้ การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ งานฝ่ายบุคคล HR HRM

[ออนไลน์]. สืบค้น 6 พฤษภาคม 2557. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaihrwork.com>

พงศภัค พิษิตอนันต์สกุล. บทความจากการสังเคราะห์งานวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้มู๊ด

แอนด์โทรของผู้ชมภาพยนตร์ไทยในการออกแบบงานสร้างภาพยนตร์แนวสยองขวัญ

ของนาย ญัฐพล วงษ์ชื่น[ออนไลน์]. สืบค้น 7 พฤษภาคม 2557. เข้าถึงได้จาก

[https://www.google.co.th/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=%2584%25E0%25B8%](https://www.google.co.th/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=%2584%25E0%25B8%25A7%25E0%25B8%25B2%)

[25A7%25E0%25B8%25B2%](https://www.google.co.th/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=%2584%25E0%25B8%25A7%25E0%25B8%25B2%)

มติชนออนไลน์. เปิดใจกระเป๋ารถเมล์อารมณ์ดีปะทะคารมผู้โดยสารโวยรอนาน ไม่สวยแต่แรงส์

เผยเคล็ดลับสขยคนจีวัน[ออนไลน์]. สืบค้น 4 ตุลาคม 2556. เข้าถึงได้จาก [http://](http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1374028427&grpId=03&catid=03)

www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1374028427&grpId=03&catid=03

รายการVIP. วีไอพี VIP 26 สิงหาคม 2556 ลุงจ้ำรัส กระเป๋ารถเมล์น้ำใจงาม[ออนไลน์]. สืบค้น 4

ตุลาคม 2556. เข้าถึงได้จาก <http://www.rimnam.com/%E0%B8%A2%E>

[B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%B1](http://www.rimnam.com/%E0%B8%A2%E)

[%E0%B8%87%E0%B8%A7%E0%B8%B5%E0%B9%84%E0%B8%AD%E0%B](http://www.rimnam.com/%E0%B8%A2%E)

[8%9E%E0%B8%B526%E0%B8%AA%E0%B8%8456.html](http://www.rimnam.com/%E0%B8%A2%E)

ภาษาต่างประเทศ

Artificial Eye. Chungking Express [Online], Accessed 4 October 2013. Available from [http://](http://www.artificial-eye.com/film.php?dvd=ART401DVD&plugins&qt=true&wm=true)

www.artificial-eye.com/film.php?dvd=ART401DVD&plugins&qt=true&wm=true

ashita. PRODUCTION DESIGN การออกแบบงานสร้าง ตอนที่ 1 [ออนไลน์]. สืบค้น 10

พฤษภาคม 2557. เข้าถึงได้จาก <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=772253>

Freashsudan. Inception [Online]. Accessed 7 May 2014. Available from [http://freshsudan.bl](http://freshsudan.blogspot.com/2011/01/inception.html)

[ogspot.com/2011/01/inception.html](http://freshsudan.blogspot.com/2011/01/inception.html)

McRaynolds, Aliya. Cobbs ring is his totem never noticed this!!! [Online]. Accessed 7 May 2014.

Available from <http://www.pinterest.com/pin/489485053220420665/>

Movie Screensaps. Life of Pi (2012) [Online]. Accessed 7 May 2014. Available from <http://scree>

[enmusings.org/LifeOfPi/index_3.htm](http://scree)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Silent Volume. A talkie courtesy TIFF Lightbox in Toronto [Online]. Accessed 4 October 2013.

Available from <http://silent-volume.blogspot.com/2011/04/chungking-express-1994.html>

Tagle, Vincenzo. Wong kar-wai marathon : Chungking Express [Online]. Accessed 4 October

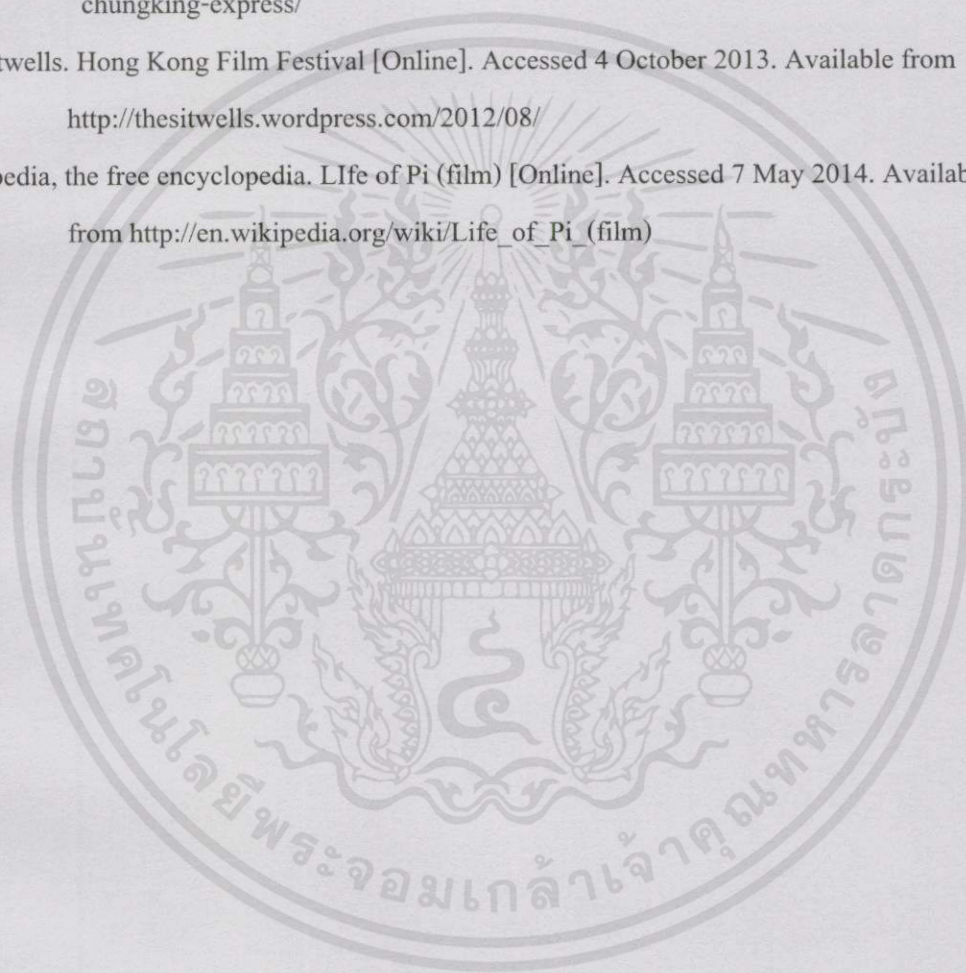
2013. Available from <http://www.filmmisery.com/wong-kar-wai-marathon-chungking-express/>

Thesitwells. Hong Kong Film Festival [Online]. Accessed 4 October 2013. Available from

<http://thesitwells.wordpress.com/2012/08/>

Wikipedia, the free encyclopedia. Life of Pi (film) [Online]. Accessed 7 May 2014. Available

from [http://en.wikipedia.org/wiki/Life_of_Pi_\(film\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Life_of_Pi_(film))

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

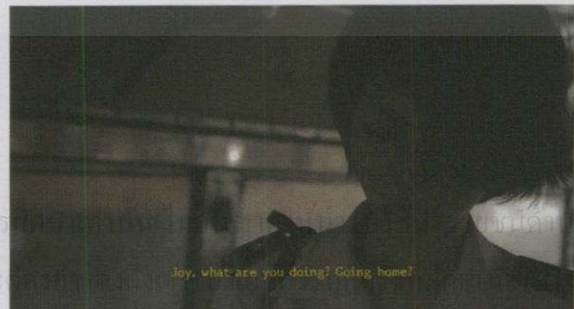
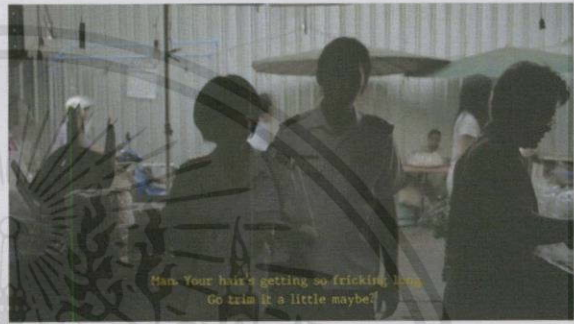

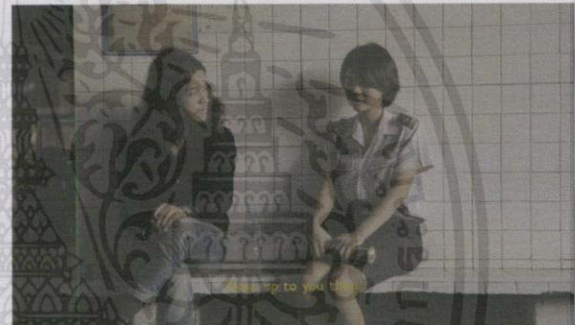
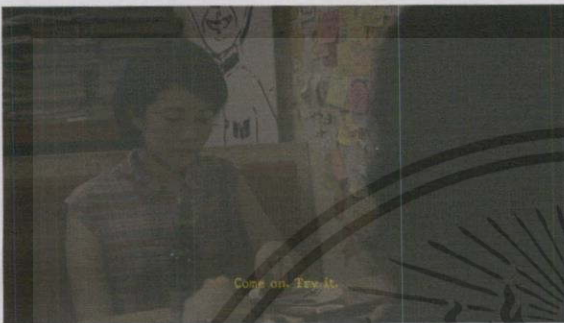
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

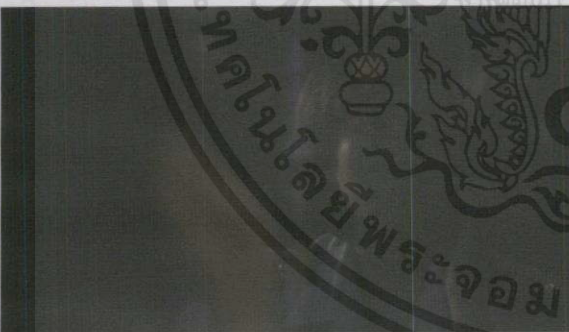
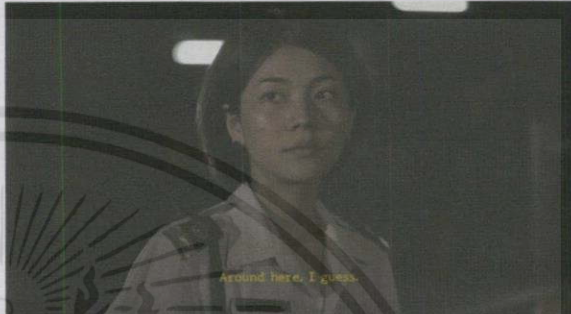
ภาพตัวอย่างบางส่วนของภาพยนตร์

เอก... การ... การค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอก... การ... การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

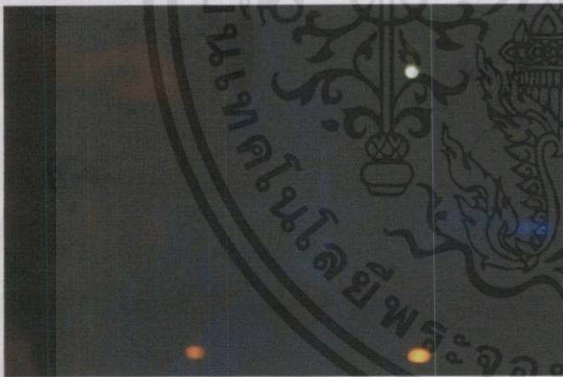

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

เอกสิทธิ์ ตรีรัตน์
"ไม่ว่าใครก็ตามที่สนใจอยากเข้ามาทำงานในวงการนี้จะต้องใจแข็งและอดทนของเขาสักทุกครั้งที่มีการนำโปรเจกต์มาเสนอให้เขาฟังสักที"

เอ... อภ... นการค้า

"ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล ภูวิศา สิงหะ
 ที่อยู่ 12/7 ซอย พหลโยธิน 14 ถนน พหลโยธิน
 แขวง สามเสนใน เขต พญาไท
 จ.กรุงเทพมหานคร 10400
 E-mail : miengpohvisa@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2539-2553 ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น - มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชินีบน

พ.ศ. 2553-2556 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขา ภาพยนตร์และวีดิโอ
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชา นิเทศศิลป์

ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ

พ.ศ.2556 กำกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง “77”

พ.ศ.2555 กำกับและเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “Mirage”
 ในวิชา Film Production

กำกับและเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องเรื่อง “Distortion”
 ในวิชา Production Design

กำกับภาพยนตร์สั้นสารคดีเรื่อง “คอนฮอยตลอด”
 ในวิชา ภาพยนตร์สารคดี

กำกับและเขียนบทภาพยนตร์อนิเมชันขนาดสั้นเรื่อง “Toy”

กำกับมิวสิควิดีโอเพลง “โลกกำลังจะหยุดหมุน”

กำกับมิวสิควิดีโอเพลง “จะมีสิ่งไหน”

กำกับมิวสิควิดีโอเพลง “บางเรื่องราว”

พ.ศ.2554 กำกับและเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ต้น”

ในวิชา การกำกับภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้